

SAFARIMAGASINET

TROFÆ

Tidsskrift for
Nordisk Safari Klub
19. årgang
Nr. 2 · Marts 2011

Hanløve nedlagt i Mocambique

Safarimagasinet Trofæ

19. årgang · Nr. 2 · Marts 2011 · ISSN-0908-3952

Redaktion

Ansvarsh. redaktør Nils Holger Ellekilde · Mindelundsvej 45, DK-5240 Odense NØ
Tlf. 66 10 93 43 · Tlf. 29 16 60 09 · E-mail: editor.trophy@gmail.com

Hjemmeside, annoncesalg- og indlevering

Erik Klitgaard · Åstrup Strandvej 66, Åstrup Strand, DK-8541 Skodstrup
Tlf. 24 81 29 31 · Skype: erik.klitgaard3 · E-mail: eklit@live.dk

Lay-out og grafisk produktion

Grafisk Center Langeskov A/S · Jernbanegade 7, DK-5550 Langeskov
Tlf. 63 38 39 40 · E-mail: michael@gcl.dk

Udgivelser i 2011

Medio februar, marts, april, maj, september, oktober, november og december.

Deadlines: Redaktionelt stof: 5 uger før udgivelsen.

Indlevering af annoncemateriale: 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer: 4 uger før udgivelsen.

Nordisk Safari Klub

www.safariklub.org

Sekretariatet

Else Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: info@safariklub.org
Kontortid: Kl. 8.30 – 11.00

Trofæopmåling

Sten Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: breith@post7.tele.dk

Bestyrelse

Formand: Jens Kjær Knudsen · Blindgyden 5, DK-4622 Havdrup
Tlf. 70 22 04 86 · Fax: 70 70 21 42 · Mobil 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsen.dk

Sten Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: breith@post7.tele.dk

Dan Poulsen · Søndervænget 1, DK-5871 Frørup
Tlf. 65 37 17 62 · Mobil 40 30 42 04 · E-mail: dan-358@hotmail.com

Preben Nielsen · Vestre Landevej 55, DK-6800 Varde
Tlf. 75 21 21 09 · Mobil 20 16 83 09 · E-mail: sauer200@mail.dk

Steen Nielsen · Fløjterupvej 18, DK-2690 Karlslunde
Mobil 20 28 30 06 · E-mail: steen@tiscali.dk

Ulrik Steen Nordhagen · Fjordager 24 · DK-9560 Hadsund
Tlf. 98 57 27 30 · Fax 98 57 27 30 · Mobil 26 84 22 72 · E-mail:info@usno.dk

Lars Storgaard · Hovedgaden 50, DK-8860 Ulstrup
Tlf. 40 25 83 20 · E-mail: storgaard@diana.dk

Kim Holmgaard · Nakke Kirkevej 16, DK-4581 Rørvig
Tlf. 59 91 80 45 · E-mail: kilamabo@hotmail.com

Henning Olsen · Eskærsvænget 37, DK-5700 Svendborg
Tlf. 21 63 66 21 · E-mail: ho@buhlsjagtretjerser.dk

Udvalg

Skydeudvalget – formand: Preben Nielsen

Aktivitets- og udstillingsudvalget – formand: Steen Nielsen

Mediaudvalget – formand: Jens Kjær Knudsen

Museumsudvalget – formand:

Jens Foldager · Overholm 22 B, Hatting, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 65 35 02 · E-mail: foldager@foldager.com

Vedr. forsikring – Erik Ahlmann-Larsen · Langebakken 3, DK-2960 Rungsted Kyst
Tlf. 45 86 06 11 · Fax: 45 86 15 20 · E-mail: tedeum@tedumvin.dk

Kontaktpersoner i Norge

Syd: Per Strandbakken · Nordre Elvegt 18, N-1500 Moss
Tlf. 0047 69 25 50 61 · Mobil 0047 97 14 82 81
E-mail: strandbakken@moss.online.no

Nord: Jens Aksel Kjær · Planetvejen 297, N-9024 Tomasjord
Tlf. 0047 77 63 18 59 · E-mail: breivik.kjaer@online.no

Vest: Håkon Kyllèsø · Lyngholen 18, N-4324 Sandnes
Tlf. 0047 90 97 60 58 · E-mail: kylleso@lyse.net

Kontaktperson i Sverige

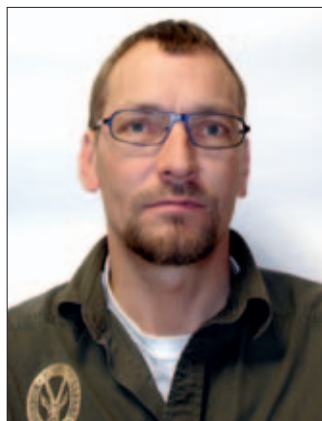
Dan Fridh · Bjällerupsv. 85, 245 92 Staffanstorps
Tlf. 0046 46 256817 · Mobil 0046 709 547917 · E-mail: dan.fridh@telia.com

Kontaktperson i Finland

Aatos Niemi · Kärpantie 13, 27800 Säskylä · Tlf. 00358 286 70 608

Forsidefoto: Jens Perto med sin løve fra Mozambique.

Kom til skydning

Nu skriver vi marts, og dermed er foråret lige om hjørnet. Og med forårets komme, kommer også tiden, hvor vi skal til at forberede os på årets jagter ved at tage på skydebanerne for at træne og vedligeholde vore færdigheder i skydning med især riffel – men selvfølgelig også med haglgeværet.

Vi starter selv allerede sidst i marts, når temperaturen er til det, og fortsætter henover hele sommeren, indtil jagtsæsonen starter igen til efteråret. Det vil sige, at skal man have fat i os i weekenden, så er det på skydebanen eller også til en af de mange terrænskydninger, der er i løbet af året. Er vi ikke ude at brænde krudt af, så er vi ved at forberede en af de meget populære skydninger i Nordisk Safari Klub. Som ny formand for skydeudvalget er meget af koordineringen lagt over til mig, mens selve planlægningen af skydningerne foretages af de meget dygtige folk i udvalget. Og man drømmer ikke om, hvor megen tid og energi der skal til for at planlægge en feltskydning samt få det hele til at gå op i en højere enhed.

Safariskydningen er så småt ved at være på plads, og feltskydningen begynder også at tage form, så I har noget at glæde jer til. Det ser ud til at blive mindst lige så spændende, som det plejer. »Pigeskydningen«, som ikke har noget at gøre med at skyde piger, men derimod er en skydning kun for piger, er også så småt ved at være på plads, så I piger får også noget at se frem til.

Så kan man spørge sig selv: Hvorfor bruge så mange timer på skydebanerne? Det finder man ud af, når man står i Afrika – Alaska – Polen – Mongoliet eller et helt femte sted i verden, og dyret ikke vil stille sig op på 100 meters afstand og stå med siden til. Så er det man finder ud af, at det var godt man var ude at træne i de forskellige skydestillinger og på mange forskellige afstande. Så den, der er godt forberedt hjemmefra, er også den, der har størst chance for at få et godt trofæ med hjem.

Derfor – kom til de forskellige skydninger i Nordisk Safari Klub. Vi glæder os til at se jer.

Mvh.
Preben Nielsen
Skydeudvalget

INDHOLD

Marts 2011

4 Shumba – en løvejagt i Mozambique

Af Jens Perto

12 Udefra

14 Jagtberetning fra New Zealand

Af Henrik Buchardt Pedersen

18 Jagt i Toscana

Af Ragnar R. Jørgensen

22 Internationale jagtrapporter

26 Historisk artikel om J.A. Hunter

Af Ib Nordentoft Andersen

33 Den (u)lykkelige uvidenhed

Om våbenloven.

Af Knud Erik Jørgensen

36 Grej og tips

Af Knud Erik Jørgensen

38 Jakten på den största

Det største vildrentrofæ opmålt i NSK's historie.

Af Jan-Eric Jansson

44 Klubnyt

Nu kan du følge NSK på Facebook

www.facebook.dk/Nordisksafariklub.dk

facebook

Side 4
Løvejagt

Side 14
Store trofæer fra New Zealand

Side 18
Vildsvin i Toscana

Side 38
Vildren i Norge

Shumba!

– om tyve års længsler og trængsler ved jagten på dyrenes konge.

Tekst og foto **Jens E. Perto**

Den, der aldrig er blevet forskrækket af en løve, er gået glip af halvdelen af sporten ved løvejagt.

Hvis der ikke er nogen frygt, kan der ikke være noget mod.

THE BOOK OF THE LION – SIR ALFRED PEASE.

Endelig! Efter 92 dage på blandet storvildtjagt, hvor jeg havde haft en åben licens til at skyde løve, og efter yderligere 47 dages decideret løvejagt i fire forskellige afrikanske lande, var der nu omsider et eksemplar, der stirrede lige ind i min sigtekikkert.

Længsler

Egentlig har jeg lidt svært ved med få ord at forklare, hvorfor netop en løve altid har stået så højt på min jagtlige ønskeliste.

Størstedelen af jagten er normalt af ganske passiv karakter og består mest af trættende rutiner, hvor man kører eller går mange timer for at finde frisk fod. Man ser sjældent eksemplarer af den art, man jager, succesraten er lav, og omkostningerne til jagten er meget store.

Til gengæld er det afsindigt spændende,

når man har et »varmt« løvespor, og spændingen mangedobles, når man rent faktisk kommer tæt nok på til at se dem. Hertil kommer elementet af fare – som dog efter min mening nok er blevet overdrevet ganske meget gennem tiden. Man behøver ikke at være specielt modig for at jage løve, selvom man ikke kan tillade sig helt at se bort fra faremomentet.

Langt vigtigere har nok været den specielle aura, der altid har omgivet arten *Panthera Leo*, og som har gjort den attraktiv for jægere gennem alle tider. I dag er skindet fra en mankeløve et af de vanskeligste og derfor mest kostbare afrikanske trofæer, man kan erhverve sig. Dels kræver det, at man betaler høje dagrater for en langvarig safari – for mindst 14 dage og oftest tre uger – dels medfører jagten ofte betydelige ekstraomkostninger til afskydningsafgifter for det ikke-trofæbærende vildt, som skal anvendes til lokkemad. Da en løve kan æde op til 25% af sin egen kropsvægt på en gang, skal der sommetider store mængder vildt til.

Endnu værre er det, at succesraten for løvejagter er en af de laveste blandt Afrikas mest efterspurgte vildtarter. I de »randområder«, hvor de prismæssigt lidt mere over-

I modsætning til de fleste andre vildtarter er løver ikke særligt bange for mennesker.

Det var faktisk, som om han vidste, at de tynde stammer forhindrede os i at afgive et forsvarligt skud.

Da han havde stirret på os et stykke tid, vendte han hovedet bort med en udtalt og ophøjet foragt.

kommelige jagter udbydes, gælder dette i særlig høj grad, eftersom bestandstætheden er ringere, og det netop er den lave succesrate, der får udbyderne til at sænke prisen. Som almindelig dødelig må man derfor regne med at tage på adskillige løvesafarier, før man vender hjem med et trofæ, hvilket jeg selv har lært på den hårde måde. Hvis ikke man kan bære tanken om at komme tomhændet hjem fra selv en meget kostbar safari, bør man derfor vælge et andet jagtobjekt end en løve.

Jagten

De fleste løver nedlægges fra et skjul, som er opsat i nærheden af ophængt lokkemad (*bait*), som løven er blevet tiltrukket af. At skumple rundt i terrænet dagen lang på ladedet af en Landcruiser igennem flere uger er hverken særlig spændende eller behageligt. Tværtimod er det ganske kedeligt efter bare nogle få dage. Og der skal rent statistisk ganske mange safaridage til, eftersom det kun er et fåtal af baits, der nogensinde bliver fundet af løver – for slet ikke at tale om skudbare hanløver. Lykkes det at få løven til at æde af ens bait, er der imidlertid ganske store chancer for succes. Skydningen fra skjulet byder sjældent på de store udfordringer, eftersom man har fast anlæg, men i dårligt lys er det ikke nødvendigvis nogen let sag at skyde en løve.

At skyde en løve ved sporing er jagtligt set langt mere udfordrende og kan mange steder lade sig gøre, fordi løverne holder af at vandre langs veje og på veksler, hvor bunden er blød. Lykkes sporingen, får man nok den mest spændende form for storvildtjagt, der findes, eftersom resultatet normalt bliver en »nærkontakt«, og i givet fald altid i temmelig tæt bush. Ofte kan baiting dog kombineres med sporing, idet løverne som alle katte er dovne, og derfor sjældent går langt væk for at sove, når de har ædt og derefter gået til vand for at drikke.

Visse steder kalder man løverne ved at efterligne deres brøl med store »alpehorn«, men metoden er normalt kun effektiv, hvis hornblæseren er meget dygtig, og bestanden af løver er forholdsvis tæt, så hannerne konkurrerer om territorierne.

Trængsler

Nu forholder det desværre sig sådan, at jeg ikke er velhavende. Jeg har måttet dække

Der hænges bait op. Jagten på dyr til bait kræver også en indsats.

mit jagtbehov ved næsten hele mit voksne liv at have to jobs – og ikke mindst en forstående hustru. Dernæst har jeg søgt alternative veje såsom at jage storvildt på egen hånd, når det kunne lade sig gøre.

Målt per dag er sådanne safarier ofte langt billigere end at købe en færdigarrangeret jagtrejse, men der kræves til gengæld mange gange flere jagtdage, eftersom succesraten normalt er langt lavere og trofækvaliteten oftest ringere. Det, man betaler for ved en færdigarrangeret jagtrejse, er jo netop sparet tid til logistik og udstyr i form af lejr og transport, samt tid til at få kendskab til terrænet og vildtets vaner. Kombinationen af et lejrophold med fuld forplejning og service, et terræn med en tæt vildtbestand samt en erfaren guide, får man naturligvis ikke foræret.

Selvom jeg var helt bevidst om disse forhold, begyndte jeg alligevel meget idealistisk med kun at ville jage løve ved sporing – ikke mindst fordi det er den jagtform, hvor man selv er mest aktiv. Men til sidst måtte jeg overgive mig efter forgæves at have kørt tusinder og vandret hundreder af kilometer rundt i forskellige egne af Afrika efter løvespor. Der er naturligvis en god grund til, at langt de fleste løver nedlægges ved hjælp af bait. Gradvist overvandt min higen efter et succesfuldt udfald af jagten mine forhåbninger om at skyde løven ved klassisk sporing og pürsch, og jeg accepterede at jage med brug af lokkemad. Som bekendt er ånden ofte redebon, mens kødet er temmelig skrøbeligt.

Vestafrika

Første gang, jeg nærrede et begrundet håb om at kunne skyde en løve, var under en safari i Cameroun i 1990 med en fransk PH. Jeg skød en elefant, en bøffel og en række antiloper, men så aldrig andet end fod af en løve.

To år efter tog jeg igen til Cameroun – denne gang for at jage på egen hånd. Dengang kunne man i landets nordlige del leje en jagtblok for en periode, og derefter gå på storvildtjagt kun ledsaget af en sporer, som man fik tildelt af jagtmyndighederne. Søgte man tilladelse hertil, kunne man tillige nedlægge løve i den blok, jeg havde lejet i fire uger.

Det var her, jeg første gang mødte »Bwana Simba« i felten. På vej ud i daggrøet for at finde et frisk elefantspor langs floden, hørte min sporer og jeg løven brøle ganske tæt på. Vi fandt hurtigt sporet i det våde flodsand og optog forfølgelsen. I løbet af de

næste par timer var vi flere gange ganske tæt på, men fik aldrig frit udsyn til hele dyret. Pürschen var ikke så vanskelig, fordi der var masser af veksler i sandet langs floden, og næsten ingen visne blade til at afsløre os. Bevoksningen langs floden var imidlertid så tæt, at da vi endelig fik nærkontakt, kunne vi kun se løvens bagben og hale igennem bushen. At sidde på 15 meters afstand og iagttage bagkroppen og halen af en velvoksen hanløve, der pludselig udstøder et øresønderrivende dommedagsbrøl, var imidlertid helt tilstrækkeligt til at gøre mig lidt forskrækket – hvilket jo netop er krydderiet ved løvejagt, jævnfør Sir Alfred Pease. Desværre (eller måske heldigt nok) fik vi aldrig en ærlig skudchance. Vi havde stødt løven flere gange, og min sporer forklarede, at hvis den fik en fornemmelse af ikke at kunne slippe væk fra sine forfølgere, ville den lægge sig til at vente på os og angribe, når vi kom tilstrækkeligt nær. På grund af den tætte bevoksning skønnede han tillige, at jeg ikke ville kunne nå at skyde. Jeg var ærgerlig, men protesterede ikke. Det var trods alt sporeren, der var den erfarne – og ikke mindst ubevæbnet.

Zimbabwe

Næste gang mine og løvens veje krydsedes, var i 1994 under en bøffeljagt i Zimbabwe sammen med min kone. Her faldt vi en dag over frisk fod fra løver. Da der stadig var en åben løvelicens til området, optog vi selvfølgelig straks forfølgelsen. Efter en lille times pürsch lykkedes det os med stor forsigtighed at komme ganske tæt på den lille flok, der var tale om. Vores sporere kunne se, at dyrene havde nedlagt en impala få minutter tidligere. Men stod det til os, ville deres drab ikke blive denne morgens eneste. Vi efterlod min kone Helene og vores vandbærer oppe på skråningen bag os, mens min professionelle jæger Derek, sporeren og jeg selv forsigtigt sneg os nærmere. Pludselig lød der en knurren bag tornekrattet 20-25 meter foran os. Mellem grenene kunne jeg tydeligt se det gule område af en løve. Jeg afsikrede lydløst min .416'er. Sjældent har jeg været så parat. Derek hviskede:

– Sporene viser, at der er en stor han blandt dem. Skyd, så hurtigt du kan, hvis du ser en med god manke!

Nu var jeg endnu mere parat. Der lød et brøl, som langsomt gik over i en højlydt knurren. Hvis jeg bare blev en tusindedel millimeter mere parat, så ville riffelen gå af ved ren og skær tankeoverførsel.

Og så kom de – nærmest hoppende i

Visse steder jager man løver ved at efterligne deres brøl.

luntetrav mellem tornebuskenes grene. Først en hunløve og så nok en hunløve ... som efter tur stoppede og så næsten hånligt på os. Løver virker ofte som om, de ikke er bange for mennesker, men bare ikke lige her orker en konflikt. Endnu en løve kom frem mod åbningen.

Nu! ... Nu ... Ja ... Endelig! ... Det dur, tænkte jeg.

Men det duede ikke. Det næste dyr var en ung hanløve, som hastigt slæbte af med impalaen. Dens muskler spillede under det gyldne skind, men dens korte manke tog al storheden fra den. Faktisk fik alle de muskler og det korte hår mig til at tænke på en plysklippet, amerikansk marinesoldat. Derek og jeg smilede opgivende til hinanden.

Mankeløven så jeg aldrig. Men Helene fik til gengæld fuld valuta for pengene. Fra sin højere position så hun ham tydeligt. Den gamle hanløve, hvis mørke manke var så stor, at den stak ud under armhulerne, var klog nok til at snige sig bort med tjørnekrattet mellem sig og os. Jægeren snød jægerne.

– It takes one to know one! som Derek sagde.

Løvesafarier

Herefter fulgte et par forskellige safarier på egen hånd i Cameroun, men uden anden kontakt med løver end lyden af deres imponerende brøl, som kan høres på flere kilometers afstand.

I 1998 skulle det imidlertid være. Jeg blev tilbudt en decideret løvesafari i Tanzania, nærmere bestemt i et område, der hedder Rungwa. Jeg gjorde min research og indhentede allehånde gode referencer om både kvaliteten af området og den

pågældende lokale arrangør, der var og er ganske velkendt. Min PH var en forholdsvis ung mand af græsk afstamning, som havde meget høje tanker om sig selv – temmelig ubegrundet, skulle det vise sig. Faktisk synes jeg, at han var en opløst nar. Da vi ankom til terrænet, stod der to amerikanske jægere og ventede på at komme tilbage med det charterfly, som havde fløjet os derud. De havde været på jagt i 21 dage og fortalte os straks:

Det er et dejligt sted her, men der er ikke meget vildt.

16 dage senere måtte jeg give dem fuldstændig ret. I alt så jeg to gange halvgamle løvespor og efter næsten tusind kilometers kørsel i terrænet en ung hanløve, der på 300 meters afstand stak af fra bilens rumlen. Det var alt.

I 2001 havde jeg igen fortrængt mit manglende held med løver i tilstrækkelig grad til at gøre endnu et forsøg. Denne gang i Zimbabwe, nærmere betegnet i Matetsi. Jeg havde en spændende jagt, hvor vi blandt andet fulgte et spor og endte tæt på en flok sovende løver. Vi opdagede dem først, da vi så en halespids vippe op og ned en tre-fire meter fra os. Vi bakkede naturligvis hurtigt og forsigtigt, da vi konstaterede, at der ikke var en skudbar han imellem dyrene. Igen en meget spændende oplevelse, men uden noget håndgribeligt resultat hvad løver angik.

Min tredje løvesafari foregik i 2008, hvor en belgisk PH, der råder over en jagtzone i det centrale Cameroun, fik tildelt to licenser om året. Der er forholdsvis mange løver i området, fordi bestanden af vildt – specielt Kob-antiloper – her er særlig tæt. Årsagen hertil er, at Benoue-floden, der er vandførende året rundt, løber igennem jagtzone

Da vi stak hovederne op over kanten af flodbrinken, så vi lige ind i øjnene på en hanløve, der lå bag en træstamme, kun 3-4 meter borte. Dens brøl var så voldsom, at vi næsten følte os blæst ned ad skrænten.

Otto, som stod med kameraet klar nede ved floden, fik sig til gengæld et billigt grin.

Mocambique

Men efter tyve år og i alt 139 jagtdage under Afrikas glødende sol stod jeg nu og nød synet af en prægtig mankeløve, sådan som jeg havde drømt om, næsten siden jeg begyndte at læse jagtlitteratur. Det var min tredje jagtdag. Jeg befandt mig i Mocambique, nærmere betegnet en jagtzone, der hedder Coutada 9, hvor min PH var James Rosenfels. På trods af sine kun 28 år er han meget professionel og erfaren. Vi havde dagene før ophængt baits, og var nu på vej rundt i det 220.000 hektar store terræn for at se efter spor og undersøge, om løver havde ædt af vores lokkemad.

Men i det svage lys kort efter daggry havde vores sporer Alberto med sine falkeøjne fået øje på en usædvanlig og mørk kontur under en lille klump af små træer. Hans dom lød kort og godt: *Shumba*, som er shona for løve. Jeg bankede på landcruiserens tag og greb min riffel, mens James langsomt og forsigtigt lod bilen løbe farten af sig.

og sikrer rigelig føde til det klovbærende vildt.

I Cameroun er det forbudt at lægge bait ud og at skyde om natten, hvorfor vi var henvist til udelukkende at jage ved sporing og eventuelt at kalde løverne til os. Af samme grund foregik al jagt til fods fra lejren, som lå helt ned til floden. Vi havde flere gange kontakt til løver i løbet af de 14 dages jagt, men den mildest talt ikke særligt professionelle belgier var ikke i stand til at præstere en skudchance. Alligevel var der på denne safari især to oplevelser, som gjorde indtryk på mig. Den første var, at jeg en nat blev brat vækket af et enormt løvebrøl inde fra lejren. Næste morgen viste min *pisteur* mig med et bredt grin sporene fra en stor hanløve lige uden for min *bouccarou*.

Den anden store oplevelse på denne

safari var min første nærkontakt med en løve. Efter ca. ti dages jagt fandt vi på vej tilbage til lejren friske spor af en hanløve. Vi fulgte foden et par hundrede meter og så her, at løven var gået op i det tætte krat langs flodbredden. Min PH og jeg gik forsigtigt op ad den stejle flodbrink. Da vi begge havde fået hovedet op over kanten, så vi lige ind i det brølende gab af en hanløve, som lå bag en træstamme kun to-tre borte. Den slags kvikker afgjort op og øger ens opmærksomhed – samt den halvdel af løvejagtens glæder, som Sir Pease beskriver. Vi blev naturligvis begge to forskrækkede, og trådte instinktivt et skridt tilbage – hvilket ville sige en halv meter ned ad flodbrinken. Da vi nåede op igen, forsvandt løven ned i en lavning bag træstammen – uden at byde på nogen skudchance.

Sporing af løver er den vanskeligste, men ofte også den mest spændende måde at nedlægge en løve på.

Da vi sneg os tilbage og rettede vores håndkikkerter mod den grå masse, som Alberto pegede på kun 50 meter borte, så vi lige ind i en løves okkergule øjne. Løven lå spidst på os, og idet han hævede hovedet fra jorden, kunne vi straks se, at det var en han med en prægtig manke. Endelig!

Tynde træstammer gik imidlertid op på hver side af hans hoved og gjorde det umuligt at afgive et forsvarligt skud. Desuden er det ofte vanskeligt at bedømme de vitale deles position på et liggende dyr, hvorfor man bør undgå at skyde dem i denne position. Det eneste, vi kunne gøre, var at være parate og vente på en bedre chance.

Efter noget, der følte som en evighed, havde den royale kat omsider set sig mæt på de primater, der hviskende stod og gloede på den. Med den for arten så karakteristiske arrogance vendte hanløven derefter hovedet bort med en udtalt og ophøjet foragt.

Det var grangiveligt som om han vidste, at de to tynde træstammer foran ham var en effektiv beskyttelse mod min blødnæsedede kugle. Det positive ved situationen var imidlertid, at solen stod op, og min altid trofaste jagtkammerat Otto herved fik en chance for at tage en række nogenlunde brugbare billeder af situationen – på trods af det dårlige morgenlys.

Uden drama

Efter yderligere en evighed besluttede løven sig omsider for at fortrække fra al den uønskede opmærksomhed. Han rejste sig

og vendte bladet til, men var stadig dækket af bushen. Jeg blev et øjeblik urolig for, at han skulle forsvinde uden at byde på en reel skudchance, men efter et par skridt stoppede han ud for et mellemrum mellem stammerne, og så næsten hånligt tilbage på os en sidste gang. Jeg havde naturligvis fulgt ham i sigtekikkerten, så jeg skulle bare centrere sigtekorset midt på skulderen, før jeg lod Noslerkuglen flyve.

I skuddet reagerede han på klassisk løvevis ved at udstøde en øresønderrivende snerren og bide efter indgangshullet, for derefter at flygte i stor hast. Inden jeg nåede at få en ny patron i kammeret og finde ham i sigtet mellem træerne, så jeg ham dog til min store lettelse falde om i en sky af støv fra den knastørre afrikanske jord.

James og jeg ventede et øjeblik og gik derefter i en bue rundt om skudstedet for at nærme os løven bagfra. Mens jeg dækkede ham, gik James op og rørte løvens øje med munden af sin afsikrede riffel. Det er som bekendt de »døde« dyr, som springer op og angriber dig.

Løven var kamparret og manglede et par kløer på venstre forpote efter at have haft den i en krybskyttesaks. Af James blev den vurderet til at være 7-8 år gammel, hvilket er støvets år for dyrenes konge.

Gradvist og ganske langsomt gik det op for mig, at jeg efter tyve års søgen og higen omsider havde fået min løve – temmelig udramatisk, og ikke ved sprog, men heller ikke med brug af bait.

Jagten havde været ganske udramatisk, men det var jeg faktisk glad for. Når en jagt bliver dramatisk, skyldes det ofte, at man kludrer i det under det pres, men nemt kommer under, når en kortvarig chance skal udnyttes.

At nedlægge det prægtige dyr med et enkelt velrettet skud betød langt mere for mig, og desuden havde jeg som nævnt ovenfor to år tidligere fået min »nærkontaktoplevelse« med hanløven i Cameroun.

Det hele gav anledning til et virvar af tanker og følelser. Sejrsrus, lettelse, glæde, stolthed og ganske overraskende: lidt melankoli over at have nedlagt et så prægtigt og majestætisk dyr.

Tyve års trængsler for at nå mit mål havde åbenbart ikke bare gjort mig ældre og mere erfaren, men også mere eftertænsomt. Først noget senere, da jeg sad og glædede mig over min pragtfulde løve, indså jeg, at årsagen til dens store betydning for mig netop var de mange trængsler, jeg måtte igennem for bare at få en vild løve at se, og at denne art havde givet mig langt mere »jagtvaluta« for tiden og pengene, end eksempelvis den halve snes bøfler, jeg har skudt. Belønningen for alle mine trængsler var mit mest velfortjente og måske bedste trofæ til dato. □

Efter 139 dage i løveterræn fordelt over 20 år lykkedes det omsider forfatteren at nedlægge denne pragtfulde løve.

Kom med på 1. klasse! Sako 85 Bavarian

sako
1921 90 2011
Years

norma

SAKO 85 BAVARIAN

Sako 85 Bavarian er en utrolig dejlig riffel med alle de kendte Sako features som f.eks. den uovertruffne præcision. Skæftet er udsøgt, olieret valnød med indlagt rosentræ. Koldhamret, fritliggende løb, justerbart aftræk og aftageligt magasin. Bagskæfte med "svineryg" og kindpude samt fine netskæringer på pistolgrebet og forskæftet. Pistolgrebets afslutning er forsynet med nedfældet Sako logo i messing.

I marts måned kan du sikre dig en Sako Bavarian i kal. 308Win, 30-06 eller 6,5x55
- incl. 20 stk. Norma Oryx jagtpatroner - til:

SPAR 1.799,-

I marts **14.995,-**

ET RIGTIGT GODT KØB TIL DIN SAKO!

Burris sigtekikkert 2,5-10x50 - en kvalitetskikkert fra et selskab i Beretta koncernen.

SPAR 2.200,-

I marts **4.995,-**

NYHED

BURRIS

Forhandles bl.a. i følgende butikker:

1358: Jagt & Fiskerimagasinet, København K 33 33 77 77. 1879: Hunters House, Frederiksberg C 33 22 23 33 & 35 36 66 66. 3250: Lyngs Jagtvåben, Gilleleje 48 30 17 93. 4100: Hubertushuset, Ringsted 57 61 13 60. 5592: Jagt & Beklædning, Ejby 64 88 12 28. 5690: Tommerup Jagt & Fiskeri, Tommerup 64 76 16 50. 5700: Michaels Jagt & Fiskeri, Svendborg 62 21 11 53. 6261: Klindt Jagt & Fiskeri, Bredebro 74 71 17 96. 6400: MacNab Jagt & Fiskeri, Sønderborg 74 43 16 46. 6700: MacNab Jagt & Fiskeri, Esbjerg 75 45 43 17. 6950: J.K. Jagt & Fiskeri, Ringkøbing 97 32 48 38. 7100: MacNab Jagt & Fiskeri, Vejle 75 82 66 25. 7200: MacNab Jagt & Fiskeri, Grindsted 75 32 06 22. 7400: Seatrout, Herning 96 60 60 65. 7441: Jagthuset, Bording 86 86 11 77. 7500: Vestjysk Jagt & Fritid, Holstebro 97 42 54 11. 7800: Jagt & Fiskeri, Skive 97 52 45 22. 8380: Nystrom & Krabbe, Trige 86 23 22 01. 8660: Gamebird, Skanderborg 86 52 38 00. 8700: Sportshuset, Horsens 75 62 67 99. 8800: JAFI, Jagt, Fiskeri & Outdoor, Viborg 86 60 00 36. 8850: Bossemageren, Bjerringbro 86 68 44 33. 8870: Guns & Powder, Laurbjerg, Langå 86 78 98 11. 9200: Aalborg Jagt, Aalborg SV 98 16 95 77. 9690: Knud Sko, Fjerritslev 98 21 13 21. Kraghs Fiskeartikler, Fjerritslev 98 21 31 21. 9900: Jagt & Fiskeri, Frederikshavn 98 42 31 46.

NORMARK
DENMARK A/S

www.normark.dk

Bidrag med internationale nyheder til »udefra« modtages gerne af medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

Rekordbestand af grizzlys

Grizzlybestanden i Yellowstone Nationalpark er vokset kraftigt gennem de sidste år. Vildtbiologerne anslår, at der nu lever 600 grizzlys i Yellowstone områderne i Wyoming, Montana og Idaho, og det er mere end tre gange så mange som i 1975. Bjørnene bliver ikke hjemme, og således er der 251 eksemplere fra de sidste år, hvor bjørnene er trængt ind i beboede områder, hvor deres synder går fra det uskyldige at vælte skraldespande til de mere alvorlige angreb på mennesker.

Bulgarien åbner for brunbjørnejagt

Det bulgarske parlament i Sofia har besluttet en ændring i loven omkring landets brunbjørne. Før måtte der kun undtagelsesvis nedlægges bjørne, mens der nu lægges op til, at der årligt kan afskydes mellem tre og otte procent af bestanden, der i øjeblikket anslås til at være på mellem 600 og 800 individer. Spørgsmålet om jagt på bjørnene er kommet op efter adskillige bjørneoverfald på tamkvæg og et enkelt angreb på en jæger. Det sidste var i Rhodopen bjergene i maj måned 2009.

Jagten i Botswana truet

Endnu engang er der stillet spørgsmål om jagtens fremtid i Botswana. De nyligt tildelte licenser viser fremgang for elefanter, men antallet af licenser til plains game er stærkt reduceret.

Tilmed har præsidenten Ian Khama i en tale meddelt, at der nu er oprettet 25 kilometers jagtfrie zoner rundt om nationalparkerne såvel som 10 kilometers jagtfrie zoner langs landets grænser. I det hele taget opfordrer han de lokale myndigheder til at satse på fotosafari i stedet for jagtsafari.

På samme måde lægges der op til, at bøffeljagten og jagten på plains game på regerings- og andre offentligt ejede arealer vil blive reduceret. Elefantjagten vil fortsætte, men som led i en »Elefant Management« hvor der vil blive givet dispensation til nedlæggelse af et fastlagt antal dyr.

To vildtbetjente skudt

I Akagera Nationalpark i Ruanda er to vildtbetjente blevet skudt af krybskytter. En tredje vildtbetjent blev hårdt såret af et skud i ryggen, men overlevede. Krybskytterne havde forud nedlagt to flodheste og et vortesvin, og det lykkedes at arrestere en af dem. For at øge sikkerheden i parken og for at forbedre beskyttelsen af vildtet vil parkforvaltningen i fremtiden gå i et nærmere samarbejde med såvel politi som den lokale befolkning.

Skydeprøve i Tyskland

I Mecklenburg Vorpommern har der gennem nogen tid været et krav om en skydeprøve for tilreisende udenlandske jægere.

Der har undervejs været nogen usikkerhed herom og nogen utilfredshed fra andre tyske delstaters jagtorganisationer, da de udenlandske jægere tilføjer en vis kapital og dermed gavner jagtvæsenet.

Sagen har nu fundet en afslutning, idet jagtmyndighederne i Mecklenburg Vorpommern nu er tilfredse med en tilkendegivelse af, at man har været på en skydebane og der afgivet fem skud til en bukkeskive på 100 meters afstand og fem skud til løbende keiler.

Den ansvarshavende skydeinstruktør på banen skal blot underskrive en erklæring om, at skydningen har fundet sted, og der er således ingen krav om et bestemt antal point. Denne erklæring kan downloades via hjemmesiden www.trykjagt.dk

Taget af løver under bruseren

I den nordlige del af Zimbabwe er en 59 årig turist blevet offer for en flok løver. Manden tog brusebad i en fjerntliggende turist camp, da løverne for ind og tog ham. Andre turister forsøgte at skræmme løverne bort, men uden held. Først da en tilkommen vildtbetjent affyrede varselsskud, forsvandt løverne og lod deres offer ligge. Manden var imidlertid så ilde tilredt, at hans liv ikke stod til at redde. Lederen af naturbeskyttelsesorganisationen Zimbabwe Conservation Task Force, Johnny Rodrigues, mener, at løvernes udtalte aggression skyldes mangel på byttedyr, forårsaget af det tiltagende krybskytteri i området. □

Ulvejagten i Sverige

Den 15. januar 2011 frigav myndighederne i Sverige licenser til nedlæggelse af i alt 20 ulve. Den 26. januar var ulvejagten overstået. Men debatten fortsætter. Sveriges regering er således blevet indklaget for EU kommissionen, da kritikerne mener, at licensjagten på ulve strider mod EUs regler. □

Rowland Wards rekordbøger nu udkommet

Den sidste udgave af Rowland Wards rekordbøger er nu udkommet. Standardudgaven kan umiddelbart bestilles, mens samlerudgaverne lader vente på sig endnu 14 dage. Leveringstid på alle bøger er omkring en uge. De specielle samlerudgaver er i læder med guldtryk og mulighed for ejerens navn påtrykt.

Bestilling kan ske via firmaets hjemmeside:

www.Rowlandward.com □

Lad drømmerejsen blive til virkelighed...

MOZAMBIQUE – Elefant
Meget spændende jagtland
15 dages jagt, flyrejse t/r
samt trofægift for elefanttyr
uanset størrelse
Pris pr. jæger kr. 139.900,-

NAMIBIA – OSONJIVA
Gratis ophold for 1 ledsager
pr. jæger i hele 2011-sæsonen.
SPAR kr. 7.100,-

MARKEDETS BEDSTE PAKKETILBUD

Frontier Safaris i Sydafrika
6 dages ophold / 5 dages jagt 2:1
Afskydning af 6 antiloper pr. jæger:
1 kudu, 1 oryx, 1 wildebeest,
1 impala, 1 vortesvin og 1 duiker
(Tillæg for jagt 1:1 = kr. 4.275)

Alt dette får du for
kun kr. 19.500:
Hertil kommer kun flyrejse
og lufthavnsskatter

POLEN – Bukkejagt
Du kan nå det endnu.
Vi har stadig enkelte ledige
pladser til premieren d. 11. maj
samt naturligvis senere på året.
Du vælger selv om det skal
være til fastpris eller prisliste.

UNGARN – kronhjort
– gruppetur med guide
15. – 20. september
Jagt i noget af Ungarns flotteste
hjordeterræn, skovrigt, kuperet
og med en formidabel bestand af
kronvildt og vildsvin. Stærke
hjorte fra 7 kg og opefter.
Ophold i enkeltværelse hos en af
Ungarns mest berømte kokke, så
ophold og mad vil også være af
høj klasse.
Pris pr. jæger kr. 5.675,-
og afskydning efter prisliste.

DANMARK – Kronhjort
Vi kan nu tilbyde jagt
på den danske
kronhjort – både
medaljetrofæer
samt "mellem"
trofæer.

**Ring 6223 1110
og hør nærmere**

Diana Jagtrejser
Svendborg +45 6223 1110
Ringsted+ 45 4356 1111
www.diana.dk

Limpopo Travel A/S
Svendborg +45 6220 2540
Ringsted+ 45 4356 1111
www.limpopo.dk

Jagtberetning: New Zealand

Tekst og foto **Henrik Buchardt Pedersen**

Efter lige at være hjemvendt fra jagttur til New Zealand, må det endnu en gang konstateres, at dette jagtland til fulde lever op til de forventninger, man må have til en drømmejagtrejse.

Store trofæer, bjergjagt når det er bedst, udfordrende jagt, skud på lange hold og en enestående natur. Især jagten på thar var særligt udfordrende, og når man, som jeg, lider lidt af højdeskræk, bliver det hele bare lidt mere spændende. Jagten på tharen foregik lidt over og under snegrænsen. Når man påbegynder opstigningen af de høje bjerge, er dyrene ikke større at se end knappenålshoveder, og man må forvente skud på 200 til 300 meters afstand. Jeg fik to gode trofæer, en han og en hun. Hunnen er mindre end hannen og har kortere horn.

Thar

Selve jagten begyndte med, at vi om morgenen blev afhentet af en helikopter på græsplænen ud for, hvor vi boede. Vi blev så fløjet ud til jagtområdet. Grunden til, at der blev anvendt en helikopter, er, at der ikke fører nogen veje ind i jagtområdet.

Vi blev liftet et stykke op, da bjergene er enormt høje og stejle, og herfra gik turen op ad det stejle bjerg igennem en stor fyrretræsskov. Da vi efter møje og besvær kom igennem denne, kunne vi se toppen af bjerget, som var sneklædt og indhyllet i solskin. Den anden bjergtop bagved lå i skyggesiden. Efter nogen tids observationer så vi thar på begge toppe. Nogle var gået ned for snegrænsen for at æde, og andre var gået op i sneen for at blive nedkølet. Tharen har en meget tyk pels, hvor det inderste lag nærmest er af kashmiruld, og derfor trækker de ofte helt op på toppen, når det er varmt. Om vinteren, når

Tharen er med sin uldne pels usædvanligt skudstærk.

Gemsejagt er krævende også på New Zealand.

der er rigtig megen sne på bjergene, trækker de længere ned i granskoven.

Efter en udmattende opstigning af en bjergside med løst liggende sten fik vi øje på en god buk, men ude på cirka 300 meters afstand. Skuddet gik, og træfningsen sad for lavt. Et skud mere og den faldt for en bladkugle. Et flot og imponerende bjergdyr lå forendt.

Vandringen fortsatte hen ad bjerget, hvor det nu blev endnu mere stejlt. Der var 4 timer, til helikopteren kom for at hente os. Jeg fik at vide, at jeg kunne skyde et hundyr uden beregning, hvis jeg ville. Så kunne vi da foretage os noget. Efter en times gang fik vi lidt at spise, og mens vi sidder der, kommer der et hundyr til syne cirka 250 meter oppe. Jeg afgiver skud, og den går ned, men kommer op igen. Et skud til og den forender. Tharen er utroligt skudstærk, da kuglen når at ekspandere igennem det tykke lag uld, og derfor har en reduceret gennemtrængning.

Gemse

Jagten på charmois eller gemse forgik lidt længere nede af bjergene, og ikke i samme områder som tharen. Bjergene her var knap så høje, men jagten yderst spændende, da man kan komme noget tættere på. Jeg skød også en han og en hun af denne art. Hunnen har mere tynde horn, og den, jeg skød, var 20 år gammel. Man aldersbestemmer dem ved at tælle ringene på hornene.

Vi blev igen fløjet ud i helikopter, hvor

man har en fantastisk udsigt ned over bjergene. Og utroligt spændende er det, når den bliver kastet rundt om bjergtoppene. Det er en kæmpe oplevelse i sig selv. Turen op ad bjerget var udmattende som på thar jagten. Pludselig står der en rimeligt god gemse buk, som var det en statue på en tinde. Afstanden var cirka 150 meter, dyret forsvandt i skuddet og lå forendt 20 meter nede. Resten af tiden brugte vi på at pürsche os på skudhold af en flok hundyr, hvor der var en særligt høj imellem.

På et tidspunkt siger jeg stop. Det blev for stejlt, og min jagtfører går bag om en tinde sammen med min makker for at spotte. De kommer nu til at støde en mindre flok, som springer væk, og river samtidig nogle store sten løs, som kommer ned mod mig, som står i en slugt. Jeg ser bogstavelig talt døden i øjnene og kaster mig ind til klippesiden. Jeg kunne høre suset og bumpene af stenene, der røg forbi. Skræmmende hvor det var tæt på.

Vi kommer nu ind på en afstand af cirka 300 meter fra den store hun gemse. Efter en misforståelse mellem mig og min jagtfører går skuddet over dyret, og væk løber gemsen.

Vi bliver nu alle afhentet i helikopteren og flyver ind mellem bjergene for at se efter gemsen, som var det i en James Bond film. Den ene med sættes ind på bjerget, hvor jeg og min jagtfører springer af. I det samme kommer hun gemsen springende forbi os på cirka 50 meters afstand, hvor jeg skyder den i spring, hvorved den rul-

ler og lander oven i en busk, som var det en hare for et skud hagl. Hvor meget jagt der var i den oplevelse, ved jeg ikke, men spændende var det.

Kronhjort

Jagten på kronhjorten var også yderst anstrengende, da de går forbavsende højt op i bjergene. Det var yderst spændende at udvælge den store hjort langt oppe på bjerget og så planlægge jagten op ad det meget stejle terræn. Hjortene på New Zealand bliver særligt store, og de er oprindeligt importeret fra Skotland. Da vi stod over for hjorten, som lå forendt, kunne vi tælle 26 sprosser, og den blev estimeret til mellem 12 og 15 kg i trofæ vægt. Vi kunne knapt nok tro det, vi så. Den viste sig senere at være knap så tung, men opnåede 426 SCI points, hvilket bringer den op blandt de 20 største, der er nedlagt på New Zealand.

Wapiti

Det samme var tilfældet med jagten på wapiti hjorten. Den var blot endnu større end kronhjorten – og med 20 sprosser. Denne opnåede hele 420 SCI points og var nummer 14 over de største, der er skudt på New Zealand. Jeg fik den i et område, som var helt anderledes end de andre områder, vi havde jaget i. Her var der mere sten og fyldt med store kløfter, også her et meget smukt område. Denne art kaldes Rosevelt Elk, en af flere underarter af wapiti. Den lever også i Canada og USA. Jeg fik den i kun et skud, hvor den stod nærmest ma-

Henrik Buchardt Pedersen med en drømmewapiti.

jestætisk på en klippeafsats. Jeg var heldig, for jeg havde solen i ryggen og havde derfor god tid til at lave et godt skud.

Arapawa ram

Når nu vi var kommet til New Zealand, besluttede jeg at prøve en meget speciel

art, en arapawa ram/får. Dette får leverer kun i New Zealand og ligner i trofæet mest en muflon. Dens pels og hår kan kun sammenlignes med håret på Bob Marley – meget specielt. Historien bag dette får er, at det blev sat ud på sydøen og de omkringliggende øer for mange år siden,

for at forliste sømænd kunne have noget at jage.

Til at slutte af med var vi ude at skyde kaniner. Midt under denne jagt lykkedes det mig at nedlægge et god feral goat, den var helt hvid i farven – jeg har før nedlagt en rød/sort. □

Jensen Rifle Company Ltd.

Bespoke Barrel & Rifle Maker, B.C.O.C

Præsenterer vort nye riffel koncept JRC M-99

M-99 riflen er bygget på en kopi af den legendariske Winchester M-70 pre '64 lås, som har kontrolleret fødnings som sit 'hallmark'. Riflens hjerte: piben med skåret riffelgang for optimal præcision. Pibe og stol er ilagt et eksotisk stykke tyrkisk valnødde-træ af bedste kvalitet og med håndskårne netskæringer.

Leveres som standard i 30-06, 6,5x55, .270 win, 7x57, 8x57, 9,3x62, andre kalibre imod tillæg. Leverings tid: 6 måneder fra ordredato.

Skud garanti: 3 skuds gruppe på en 1/2 " på 100m med FABRIKS-AMMUNITION af god kvalitet optil .30 cal.

Besøg www.jensen-rifle.com for yderligere information og priser.

Jagt i Toscana

Tekst og foto: **Ragnar R. Jørgensen**

I de 3 år jeg har gået på jagt, har jeg spurgt næsten alle, jeg mødte, om de havde været på jagt i Italien. Svaret var altid nogenlunde sådan her: »Nænej! Jeg har ikke lyst til at blive skudt!« jeg blev dog ved med at forhøre mig, og så en dag faldt jeg over en kort tekst på internettet fra Italiens Information Service, et dansk rejsebureau, som specialiserer sig i kulturrejser til Italien. De tilbød drivjagt på vildsvin i Toscana og i nabo regionen Emilia Romagna. Jeg kontaktede indehaveren Ib Larsen, og han tilbød mig at komme med på en prøvetur, da ISS ikke tidligere har solgt jagtrejser.

Jeg takkede selvfølgelig ja tak, men da jeg må anses for at være en noget uerfaren jæger, så spurgte jeg, om jeg måtte tage min jagtmentor Jesper Søgaard-Jensen med på turen. Til gengæld ville vi så hjælpe IIS med at starte projektet op. Vi skulle således kun betale for fly og logi. Der var tale om en tredages tur, men kun med en dags drivjagt på vildsvin, opdelt på 2 såter. Området, vi skulle jage på, var på 700 hektar med vildsvin, rådyr og dåhjort. Der var mulig-

hed for at låne våben, hvilket jeg valgte at benytte mig af, medens Jesper medbragte sin egen Steyr Mannlicher .308. Indførselen af våbnet gik nemt og smidigt.

I renæssance landskaber

Vi fløj direkte fra København til Forli og blev derefter kørt til Balze i de nordlige Appenniner. Landskabet er gudesønt, og tanken om, at de store renæssance mestre har jaget i de samme bjerge, gået ad de samme stier og igennem de selv samme kastanjelunde med 600-700 år gamle tæer på jagt efter vildsvin, betyder meget for en kunstner som mig. Efter lidt over en times kørsel blev vi indlogeret på et større hotel af lidt ældre dato, men med fine faciliteter.

Aftenen før vi skulle ud på jagt, får jeg lov til at se det våben, jeg skal låne, en büchsflinte i kaliber 12/76 – 6,5×55, med kikkert. Jeg udfylder det fornødne dokument for at kunne låne våbenet, og da det er blevet mørkt, så regner jeg med at skulle prøveskyde våbenet næste morgen inden jagten.

Ved morgenbordet får jeg udleveret våbenet, denne gang dog uden kikkert på, hvilket jeg studser over, men får at vide, at der skal skydes på kort hold på dagens jagt. Jeg får også udleveret 4 riffelpatroner og 20 brennecke-kugler. OK – det her er anderledes, tænker jeg og kan nu se, at Jesper havde gjort fuldkommen ret i at tage sit eget våben med.

Efter morgenmaden kører vi til nabobyen, hvor jægerne fra konsortiet, alle iklædt en anelig mængde orange tøj, er ved at samles på det lille torv. Der er stadig

ganske mørkt, og efter ca. 20 minutter ser alle ud til at være kommet. Jeg får at vide, at der ikke vil være mulighed for at prøveskyde våbenet, og mine forventninger til dagen dulmes betragteligt. Absolut ikke fedt med et uprøvet våben i hånden og jeg kan se, at jeg nok ikke vil komme til at skyde på denne jagttur. Så skal grisen godt nok stille sig op lige foran mig.

På jagt

Vi kører i kortege op ad nogle ufatteligt stenede bjergveje. Efter nogle minutters kørsel kommer vi ind i tyk tåge, og det bliver betydeligt mørkere.

Fremme ved den første såt får vi anvist vores pladser på en græsmark foran et 5 meter bredt bælte af stenblokke, der kigger op af marken. Vi får hver især tydeligt udpeget, hvor vi kan skyde, men grundet tågen kan vi ikke se mere end 20-25 meter frem. Jeg lægger derfor to kviste ud for at sikre mig, at jeg også kender retningen, når tågen er lettet. Jeg får at vide, at Jesper står 50 meter til højre for mig, men kan først se ham ca. en halv time senere. Min anden sidemand står ca. 200 meter til venstre, lidt bag mig.

Det er rigtigt koldt inde i tågen, og det blæser lidt, men langsomt lysner det, og man kan nu se, at der er ca. 60 meter hen til skovkanten, og at græsmarken fortsætter op ad en høj bakkeskråning til højre for os. Man kan endnu ikke se toppen af bakken, og bag ved mig er der mere græsmark. Jeg kan dog stadig ikke se min talienske sidemand, men så brager skuddene på den anden side af bakke skråningen.

*Forfatteren i det naturskønne
toscanske landskab.*

Der er tale om 10-12 skud over et par minutter, som følges af en mindre serie på 5-6 skud lidt efter. Kort efter det sidste skud blæser tågen væk, og det lysner. Et fantastisk landskab dukker op af tågen, og nu kan jeg både se og hilse på min italienske sidemand.

En gang imellem kan man høre gøen og lyden af klokker i skoven. I ny og næ høres også et skud svagt i det fjerne, men jeg kan ikke afgøre, om det er fra vores konsortium, der skydes, eller om også andre er på jagt. Ca. 3 timer inde i såten skyder italieneren til venstre for mig. Han skyder 3 skud, men jeg kan ikke se, hvad han skyder efter. Lidt efter skyder han 2 skud mere i en anden retning. Grisene er altså i nærheden, selv om vi ikke har set en eneste endnu.

Chancen kommer

Så lige pludselig står en pæn gris 35 meter foran mig, med trynen lige mod mig. Jeg sigter og afventer. Så vender den bagdelen mod mig og skal til at luske væk. Jeg har den stadig på kornet, men agter ikke at gøre noget ved det, med mindre den vender siden til og står stille, hvilket den så også gør. Jeg skyder og kan se græsset slå op bag ved grisen. Grisen bevæger sig overhovedet ikke. Jeg har ramt ved siden af, og jeg knækker våbnet for at sætte en ny riffelpatron i. Hylstret er ikke bare lige til at få ud, og jeg kan se, at grisen langsomt

lunter af sted mod skovbrynet og forsvinder ind i skoven. Øv, men chancen var der! Jeg var sådan set bare glad for, at jeg ikke havde anskudt dyret.

En halv time senere er såten forbi, og biler kommer kørende ned af den stejle bakke. Vi bliver spurgt, om vi har skudt noget, og jeg fortæller om min brøler. Mens vi venter på de andre, er Jesper og jeg henne for at se efter spor, der hvor jeg har skudt til grisen, men der er intet at se.

Lidt efter kommer en anden bil til, og der ligger så »min« gris, en keiler på ca. 60 kg. Jeg havde anskudt den lige over kloven i højre forben, og den var efterfølgende blevet skudt i drevet lidt længere henne, og jeg var bare rigtigt taknemmelig for, at de havde fået den. Da grisen efter skuddet havde luntet af sted, havde jeg undret mig over, at den ikke løb, men da den ikke havde bevæget sig i skudøjeblikket og ikke på nogen måder haltede, så var der jo ingen tegn på, at den var anskudt

Ja – så lærte jeg det. Ikke at skyde med et våben, som man ikke selv har indskudt eller prøveskudt, og at man ikke kan være omhyggelig nok med hensyn til anskydning.

Italiensk frokost

Glade over den gode afslutning kørte vi til en dejlig frokost med 4 retter og kaffe. 11 grise var blevet skudt, men min italienske

sidemand måtte ud med schweishunde for at søge efter de 2 grise, han havde skudt til.

Næste såt var i området bag, hvor Jesper og jeg tidligere stod. Nu stod vi alle langs en stenvej, mens et par åbninger i hegnet på den anden side af vejen var spærret af med 2 biler, så at grise ikke skulle løbe ud der.

Såten varede kun 1,5 time, og der blev skudt yderligere 3 grise henne ved bakkeskråningen fra første såt.

I alt 14 grise blev nedlagt den dag, og de blev kørt hen til et lille slagtehus nogle kilometer derfra. Grisene fra den første såt lå i 2 store vandkar. Først blev grisene pelsede, og så blev de hængt op i slagtehuset og brækket, hvorpå de blev delt på langs og hængt ind i et kølerum. Der blev ikke holdt nogen parade, og der blev ikke taget vare på trofæerne.

De italienske vildsvin er af en mindre race end dem nord for Alperne. En stor keiler vejer sjældent mere end 120 kg, men trofæerne fejler ikke noget. Det var ren kødjagt og selvfølgelig regulering af den store vildsvinebestand. Der er en del ulve i området og nogle meter fra, hvor jeg stod, lå der da også ulveekskrementer med vildsvinebørster i. Ulvene er med til at regulere vildsvinene, men de tager også køer og andre tamdyr, og de er derfor uønskede, men trods det fredede.

På trods af at Jesper og jeg ikke havde

I Toscana handler vildsvinejagten om kød.

Og i Toscana handler det om mad og vin.

fået nedlagt nogen vildsvin, så havde det været en storartet dag, og vi blev kørt hjem til hotellet igen til et hurtigt bad og en 4 retters middag. Hotelejereren, som jeg havde lånt våbenet af, kom ned og viste os et par briller, som jeg kunne få lov til at låne, når jeg kom næste gang. Så kunne jeg måske ramme grisen. Jægerhumoren er ganske som herhjemme.

Turen var præget af stor venlighed og megen gæstfrihed fra alle, vi mødte. Mulighederne er mange i området, og det er et oplagt sted at tage sin familie med til, da der er et stort kurbadområde i nærheden.

Rejsemål for familien

3 uger senere var vi på endnu en tur, der lignede den første meget. Sneen var nu faldet oppe i bjergene, og landskabet syntes endnu skønnere. På denne tur blev der kun skudt 3 grise, men dog med et par

udnyttede skudchancer til en af danskerne.

Sikkerhed og våbenhåndtering var i orden på begge ture, men der blev helt sikkert skudt lidt flere skud per nedlagt gris, end hvad man er vant til blandt danske jægere.

Afslutningsvis kan jeg sige, at rejsemålet er fantastisk på alle punkter, men at man skal forstå, at man er gæst i et eksisterende konsortium og på lige fod med de lokale. De to ture, vi var på, var prøveture, og der er blevet justeret en hel del undervejs og efterfølgende. Italien har overhovedet ingen tradition for jagtturisme og mangler derfor meget i forhold til de centraleuropæiske jagtlande. På den anden side er landet ikke overrendt, maden er langt bedre, og mulighederne for at kombinere storbyferie med en jagtdag eller to er helt oplagt. Sidde og dase på en kaffe i Firenze den ene dag og så afsted på jagt den næste. □

Konservator Erling Mørch

Europamester
1992 & 2004

Trofæmontering

Skriv eller ring for en prisliste

Tlf: 40579460
Viborgvej 859A, 8471 Sabro
Europe-eyes @tellamail.dk
www.konservator.dk

J A G T G L Æ D E

Polen - Bukkejagt

Vi har i sæsonen 2011, endnu flere gode revirer end nogensinde før. **Ring og få et godt revir allerede nu!** F.eks. 3 dages jagt og ophold, afskydning efter prisliste.

Pr. jæger fra kr. 4.185,-

Polen - Bukkejagt fastpris

Vi har i 2011 genindført fastpris systemet. Vi kan derfor nu tilbyde 3 dages jagt inkl. ophold på helpension samt afskydning af 4 bukke op til 300 gram.

Pr. jæger kr. 11.285,- ved 3 jægere

Skotland - Højlandshjort

7 dages ophold i hytte på egen forplejning, eller 5 dages ophold på B&B, 5 dages jagt, jagtføring 2:1, afskydning af **2 kronhjorte uanset størrelse**

Pr. jæger kr. 13.995,-

Canada - Sortbjørnejagt

6 dages jagt med jagtføring 2:1, 7 dages ophold på helpension, al transport i Canada, samt trofæafgift for **1 Sortbjørn**

Prisen er baseret på CAD kurs 5,3

Pr. jæger kr. 24.885,-

Namibia - Selektionsjagt

6 dages selektionsjagt, 7 dages ophold på helpension samt al transport i Namibia. Selektions vildt: **Oryx - Red Hartebeest - Zebra - Blue Wildebeest - Eland**

Kr. 1.500,- pr. stk.

Pr. jæger kr. 9.300,- ved 8 jægere

Sydafrika - Trofæjagt

5 dages jagt med jagtføring 2:1, 6 dages ophold med helpension, al transport i Sydafrika, trofæafgifter efter prisliste

Pr. jæger kr. 13.800,-

Pr. ledsager kr. 4.050,-

klik ind på www.buhlsjagtrejser.dk og se vores hjemmeside. Du kan blandt andet tilmelde dig Buhls e-mailklub og få de seneste nyheder og gode tilbud tilsendt pr. e-mail og bestille vort 2011 katalog.

Buhls Jagtrejser Aps

Hunting Tourist's Agency

Olaf Ryes Gade 7R • 6000 Kolding
Tlf. +45 97 26 74 18 • Fax +45 97 26 94 18
info@buhlsjagtrejser.dk • www.buhlsjagtrejser.dk

– for troføjægere, der er medlem af Nordisk Safari Klub

Alle indsendte jagtrapper vil omgående blive bragt på foreningens hjemmeside: www.safariklub.org. I Trofæ bringes kun udvalgte jagtrapper. Dette for at undgå, at der ikke i hvert nummer kunne optræde næsten enslydende jagtrapper med samme vildtarter og fra samme land og jagttype.

Nye skemaer til udfyldelse etc. fås ved henvendelse til sekretariatet på tlf. 75 67 33 77 eller på e-mail info@safariklub.org.

Hvis du udfylder rapporten med håndskrift, så skriv venligst så tydeligt som muligt. Det er vigtigt, at alle punkter udfyldes. Du kan også udfylde rapporten via www.safariklub.org – benytter du denne måde, skal evt. fotos vedhæftes i **høj opløsning**. Det er vigtigt, at du fremsender eller vedlægger fotos til din rapport.

OBS! Såfremt du selv har arrangeret din tur så angiv venligst, hvem outfitteren er og hans telefonnummer, e-mailadresse eller web-side i stedet for at skrive »eget arrangement« el.lign.

Tjekkiet

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed:

Fra 31-10-2010 til 03-11-2010

Jagtland: Tjekkiet

Stat / Provins: Planicko

Lokalt areal: Pohori

Personlig guide: Hans

Jagtrejsebureau: Diana Jagtrejser

Jagtagent: Michael H. Schmidt

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: Muflon

Forekomst (almindelig/sjælden):

Almindelig

Trofæstørrelse: Guldmedalje (gennemsnit-længde 91,6 cm.)

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Jeg er overbevist om, at det er et af Europas bedste revirer til at jage muflon i. De nedlægger 70 muflonvædder om året, 50% er over 85 cm, hvoraf 20 til 25 af dem er guldmedalje.

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: God

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: God

Materiel, biler etc.: God

Mad/drikkevarer: Acceptabel

Trofæbehandling: Fremragende

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Der var ingen særlige problemer ved jagten. Alt gik efter forventningerne, dog havde vi håbet på at se lidt flere mufloner. Jagtføreren var mindst lige så uforstående over, at vi ikke så mere. Men som ved al jagt, kommer det til den, der venter, og pludseligt var der mufloner overalt.

Særlige højdepunkter ved jagten: At have to muflonvæddere inde på 20 m, mens der gik en stor råbuk bagved dem. Derudover selve jagtopplevelsen på min muflonvædder. **Anbefaling om udstyr/jagtperiode:** Alm. udstyr som til riffeljagt i skov herhjemme. Bedste jagtperiode okt-dec.

Generelle vejrforhold: Flot vejr omkring 15 grader og højsol, jeg tror vi var heldige.

Kan turen anbefales: Bestemt, især hvis du drømmer om at nedlægge en kapital muflon. Derudover er der mulighed for at jage store keilere. Der blev nedlagt en keiler med tænder på godt 32 cm og 239 kg brækket, et monster.

Personlige data

Udfylders navn: Casper S. Nielsen

Jagterfaringer/kondition: Normal dansk jagt og i udlandet: Sverige (då- og kronvildt), Island (rensdyr), Ungarn (bukke og kronhjort, samt svin), Afrika (antilopejagt), Canada (sortbjørn), Kamchatka (brunbjørn), Tjekkiet (muflon).

Dato for udfyldning af jagtrappeort:

24-11-2010

Polen

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 23-10-2010 til 26-10-2010

Jagtland: Polen

Lokalt areal: Ohz Grodno, Cheimza

Personlig guide: Lukastz

Jagtrejsebureau: LB Jagtrejser

Jagtagent: Atlas Hunting

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: Keiler, Vildsvin, 4 rålam

Trofæstørrelse: Keiler: 20 cm

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Rigtig mange vildsvin og store keilere. Min kammerat Leif skød en keiler på 23 cm den første aften kl. 20.00, og jeg skød en keiler på 20 cm kl. 23.30. Jeg så senere en anden kæmpe keiler og en del andre vildsvin.

Omkostninger

Samlede omkostninger: Ca. DKK 20.000

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende

Materiel, biler etc.: Fremragende

Mad/drikkevarer: Fremragende

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Ingen

Særlige højdepunkter ved jagten: At skyde en keiler på 20 cm den første nat.

Anbefaling om udstyr/jagtperiode:

Almindeligt jagttøj, der var 5-6 grader og 0 grader om natten.

Generelle vejrforhold: Tørvejr og måneskin

Kan turen anbefales: Ja.

Personlige data

Udfylders navn: Jens Madsen

Telefonnr.: 40 60 17 12

Adresse: Engsvinget 1

Postnummer, by og land: 3630 Jægerspris,

Jagterfaringer/kondition: Sverige, England, Polen, Tjekkiet, Sydafrika / middel.

Dato for udfyldning af jagtrapport:

2-11-2010

Slovenien

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 13-10-2010 til 16-10-2010

Jagtland: Slovenien

Stat / Provins: Ilirska Bistrica

Lokalt areal: Masun

Personlig guide: Rok (acceptabel), Sandy (fremragende)

Jagtrejsebureau: Pasat

Jagtagent: Joze Ocvirk

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: Brun bjørn

Forekomst (almindelig/sjælden):

Sjælden

Trofæstørrelse: 110 kg

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Vildsvin

Baggrunden for manglende succes: Så ingen og arbejdede ikke nok for det.

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Der findes bjørne, men man ser dem ikke dagligt. Fint trofæ

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende og god

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende

Materiel, biler etc.: Fremragende

Mad/drikkevarer: Fremragende

Trofæbehandling: Fremragende

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Ingen

Særlige højdepunkter ved jagten: At se en vild bjørn

Anbefaling om udstyr/jagtperiode: Varmt tøj

Generelle vejrforhold: Blæst, regn, sol og sne

Kan turen anbefales: Ja så absolut. Det er den bedste jagttur, jeg endnu har haft. Indkvarteringen var helt i top. Kosten er et kapitel for sig – fantastisk. Jagtagent fås ikke bedre.

Personlige data

Udfylders navn: Wilmar Ehlert

Telefonnr.: 42 44 64 64

Adresse: Hesselvej 71, Skovbakker

Postnummer, by og land: 9640 Farsø, DK

Jagterfaringer/kondition: 43 år, 19 lande – dårlig.

Dato for udfyldning af jagtrapport:

27-10-2010

USA

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: Fra 10-08-2009 til 18-08-2009

Jagtland: USA

Stat / Provins: Alaska

Lokalt areal: Brooks Range

Personlig guide: Joe Dwileski

Jagtagent: Dave Morris, Artic Alaska Guide Service

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: Dall Sheep

Forekomst (almindelig/sjælden):

Sjælden

Trofæstørrelse: 39 tommer

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Grizzly

Baggrunden for manglende succes: Vi så ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestand og trofækvaliteten: Der er langt mellem gode Dall Sheep bukke, og de er vanskelig at komme på skudhold af.

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): USD 13.000

Trofæafgift/Permits/Licenses: Inkluderet

Diverse omkostninger: DKK 3.000

Rejseomkostninger evt. flyselskab: DKK 7.000

Samlede omkostninger: DKK 75.000

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: God

Camp/indkvartering: God

Materiel, biler etc.: God

Mad/drikkevarer: Acceptabel

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagten: Da jagten foregår som bjergjagt, og alt udstyr og mad bæres i rygsæk med kapacitet til mindst 10 dages ophold i bjergene, stiller jagt på Dall Sheep krav til fysikken. En god fysik er en forudsætning for jagten.

Særlige højdepunkter ved jagten: Stilheden i bjergene

Anbefaling om udstyr/jagtperiode: Turen bør gøres i august måned af hensyn til sne.

Generelle vejrforhold: Nattefrost og sne hver nat

Kan turen anbefales: Absolut

Personlige data

Udfylders navn: Søren Brønd

Telefonnr.: 40 26 55 33

Adresse: Frisholmvej 14

Postnummer, by og land: 8653 Them, DK

Jagterfaringer/kondition: Nogen/rimelig

Dato for udfyldning af jagtrapport:

17-02-2011

ZAMBIA

Buffalo	7 days
Sitatunga	10 days
Sable, Roan, Sitatunga	14 days
Lion, Leopard, Antilopes	18 days
Elephant	21 days

UGANDA

Buffalo, Antelopes	9 days
--------------------	--------

AUSTRALIA

Buffalo	5 days
Wild Boar	7 days

KYRGYSZTAN (with German PH)

Sib. Ibex	7 days
Marco Polo Sheep	10 days

TADJIKISZTAN (with German PH)

Trophy Wild Boar	5 days
------------------	--------

MAURITIUS

Rusa Deer, Wild Boar	
Big Game Fishing	

SOUTH AFRICA / NAMIBIA

Antelopes	
-----------	--

KUZUMA SAFARIS

Dieter Pilzecker

Am Forst 9 • D 54597 Rommersheim • Germany
Ph.: +49 6551 980683 • Mob.: +49 171 7352828
E-Mail: info@kuzuma.eu

JELLING Jagtrejser

Alle priser i EU er inkl. NY MOMS 2011

www.jellingjagtrejser.dk
Tlf. 7587 2344

ENGLAND, SKOTLAND
Store bukke på fast pris eller prisliste
Indhent vores foldere om bukke

SYDAFRIKA
Antiloper i Limpopo eller Free State Provinzen
Pris pr. jagtdag, jagtføring 2:1 **NU kr. 1.200,-**
9 rejsedage, 6 jagtdage, jagtføring 2:1, afhentning i lufthavn, fuld forplejning alt inkl. **NU kr. 16.995,-**
Gælder også fugle og småvildtjagt april / maj 2011
Forhør også om jagt på hundyr.

BOTSWANA DANSKEJET LUKSUSFARM
9 rejsedage, 6 jagtdage, inkl. fly, jagtføring 2:1, afhentning i lufthavn, våbentilladelse til Botswana, fuld forplejning.
Pris for hele pakken **INTROPRIS kr. 16.995,-**

BOTSWANA & SYDAFRIKA
KOMBINER TO JAGTLANDE - FULD FORPLEJNING
4 jagtdage i hvert land.
8 jagtdage, jagtføring 2:1 **NU kr. 12.900,-**

NAMIBIA "DET RIGTIGE AFRIKA"
Storvildtjagt og trofæer i medaljeklassen
100.000 hk jagt på fri vildtbane.
Pris pr. person pr. dag **kr. 1.450,-**

Polen 2010 - 11 kg

Polen

Book din hjortejagt nu

- vi har mange super hjortevirer.
4 dages jagt og ophold kr. 4.495,-
Evt. fastpris med 1 hjort op til 5 kg kr. 12.795,-

Vores drivjagter er populære, så bestil allerede nu, hvis du vil være sikker på de bedste revirer. 3 dages drivjagt og ophold fra kr. 5.995,-

Ungarn

Super revirer til kronhjort/dåhjort/mufflon
4 dages jagt og ophold kr. 4.395,-

Canada

Jagt og vildmarksture i smukke Canada hos BC Trophy Mountain Outfitters.
Tag familien med og kombiner med jagt på 13 forskellige arter.

LB Jagtrejser

Lotte & Brian Vels • 26 23 67 21
www.lbjagtrejser.dk • lbjagtrejser@mail.dk

Bukkejagt

med

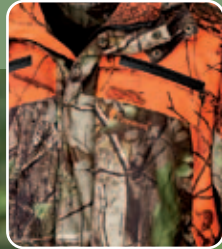

Bear jagtsæt Camouflage

Perfekt for jægeren og hundeføreren. Vind- og vandtæt jagtsæt. Helt lyd-
løst, fløjlsblødt og meget let. Mange praktiske lommer. Tapede sømme.
Ekstra ventilation under ærmet og aftagelig vandtæt hætte.

Farve: Signalorange Hardwood Blaze/APG® og grøn Realtree APG®

Vandsøjletryk: 10.000mm Åndbarhed: 6.000 g/m²/24h

Bear jagtsæt

Vejl. pris	Jakke	Str. S-7XL	kr. 1349,-
	Buks	Str. C42-C70	kr. 899,-
	Taske		kr. 499,-

Sætpris kr. **1999,-**

Sportsbag camouflage

Slidstærk og rummelig.
Vandafvisende. 100% nylon.

Kr. **499,-**

Bear jagtsæt til børn

Samme udførelse som
til voksne.

Str. 128 - 176

Sætpris kr. **1299,-**

Fås i følgende butikker:

Aakirkeby: A.P. HELLISEN • **Auning:** DJURSLAND JAGTCENTER • **Bjerringbro:** BØSSEMAGEREN • **Bording:** KR. O SKOV • **Bækmarksbro:** JAGT & FISKERI • **Esbjerg:** ESBJERG FISKERNES INDKØB • **Fjerritslev:** KNUD SKO • **Frederiksborg:** HUNTERS HOUSE • **Glesborg:** C.C. JAGT & FISKERI • **Haderslev:** PAMHULE JAGT & FISKERI • **Hedehusene:** VAABENSMEDEN • **Hedensted:** ØSTJYSK VÅBENHANDEL • **Herning:** SEATROUT • **Holstebro:** VESTJYSK JAGT & FISKERI • **Horsens:** EFFEKTLAGERET • **Hvidovre:** HVIDOVRE SPORT • **Kerteminde:** SIBIRIENS SPECIALFODER • **Mesinge:** TROPICA • **Nysted:** KIK IN • **Ribe:** KNÆK & BRÆK • **Ringsted:** HUBERTUSHUSET • **Ruds Vedby:** E. H. JAGT • **Rødekro:** WILDZONE • **Skanderborg:** GAMEBIRD • **Skjern:** KORSHOLM • **Skærbæk:** BRØNS JAGT • **Snebjerg:** KICK-IN • **Sønderborg:** P. G. FISHING • **Tarm:** FISKNU.DK • **Tommerup:** TOMMERUP JAGT & FISKERI • **Trige:** NYSTRØM & KRABBE • **Tønder:** GRÆNSEJAGT • **Udbyhøj:** JUNIORGREJ • **Ålborg:** ÅLBORG JAGT

John Alexander Hunter

– skotte, skytte og skribent

Denne afbalancerede bondesøn fra det sydvestlige Skotland blev den vel nok mest succesfulde vildtforvalter og højt respekterede White Hunter i British East Africa, det senere Kenya, Uganda og Tanzanias spæde barndom.

J.A. Hunter med dobbeltriffel efter succesfuld elefantjagt.

Tekst **Ib Nordentoft Andersen**
Foto **Ib Nordentoft Andersens arkiv**

Opvækst i Skotland

John A. Hunter blev født i 1887 i nærheden af Shearington i det sydvestlige Skotland som anden søn af en landmand. Både faderen og storebroderen var ivrige jægere og tilbragte en stor del af deres tid

i vådområderne ned til Solwayfjorden og Lochar mosen. Lige så snart han kunne stavre af sted, gik han i hælene på faderen og samlede de afskudte patronhylstre op. Senere, når han kunne slippe af sted fra sine pligter, blev tiden tilbragt i Lochar mosen, der vrirmede med ænder, ryer og store kolonier af hættemåger, og det var her, han lærte at pürsche, noget der senere skulle vise sig meget værdi-

fuldt i Afrika. Efter disse ekspeditioner i mosen vendte han hjem og var til moderens fortvivlelse dækket med fugleklatter og mudder.

Da han var otte år, »lånte« han en dag faderens Purdey og sneg sig på jagt. Faderen skældte grundigt ud, men forbød ham dog ikke at låne geværet, og fremover polerede John Purdey'en hver aften så løbene skinnede, og baskylens

graveringer næsten var slidt af. Fornøjelsen ved fluefiskeriet efter laks blev også grundigt afprøvet i Lochar åen med en gammel splitcane stang.

Nogle lokale rødder lærte ham også at sætte snarer og undgå at blive opdaget, når jagtbetjenten var på patrulje. Denne evne til at jage fuldstændigt lydøst blev en stor fordel senere i livet, når byttet ikke længere var en vildkanin beskyttet af en jagtbetjent, men en elefant med hundrede pund elfenben på hver side og en yngre elefant tyr som Askari. Ofte når unge John kom hjem midt om natten, var der lys i huset, og begge forældre sad og ventede på ham. Erfaringen havde lært ham, hvilke trappetrin der knirkede, og moren forstod aldrig, hvor han dog kunne havde gemt sig i huset, men faren var næppe i tvivl og valgte konspiratorisk at holde mund.

Fremtiden lå rimeligt klar og gik selvfølgelig i retning mod et liv med landbrug og jagt. Jagten var fin, men landbruget var ikke hans store interesse, selv om det var bedre end at være fanget på et kontor. Der var dog et mindre problem, da de skotske piger i den del af landet ikke havde ændret sig meget siden Robert Burns tid og stadig var meget gavmilde, når det kom til amourøse hyggestunder. Uheldigvis gik han hen og blev forelsket i en betydelig ældre pige, og faderen fik arrangeret, at han skulle tage ned til noget familie i Britisk Østafrika.

John var ikke meget for at forlade Skotland, og den del af familien han skulle ned til, havde ikke det bedste ry, men på den anden side; der var jo løver, elefanter og næsehorn i Afrika, og det var nu noget helt andet end de grævlinger, som var det største og farligste vildt den skotske landbefolkning kunne håbe på! Inden afrejsen var John klar over, at faderen havde tilgivet ham alle synder, for han fik Purdeyen foræret som afskedsgave.

Tosse toget

Efter tre måneders sørejse ankom Hunter i 1908 til Mombasa udstyret med faderens Purdey og en 7mm Mauser, som et andet familiemedlem havde bragt hjem fra Boerkrigen. At stige i land i denne gamle udskibningshavn for slaver og elfenben var

ikke så lidt af et kulturchok. Byen, der var domineret af det portugisiske Fort Jesus fra 1593, havde været under arabisk og portugisisk kontrol de sidste tusinde år og var sammen med Zanzibar oprindelsesstedet for blandings sproget zwahili, der kunne forstås over det meste af Øst- og Centralafrika.

Besøget i Mombasa blev dog meget kort, da han allerede samme eftermiddag skulle med toget til Nairobi, hvor hans fætter ville møde ham. Den første del af rejsen gik gennem den tæt tilgroede, men vandfattige, tropiske bush Nyika i Taru ørkenen, og på trods af at det var »vinter«, var det ulideligt varmt, og Hunter nærmest dampede i sit skotske tweed. Ved stoppene på de små stationer vrimlede lokalbefolkningen omkring toget og falbød noget for den skotske ungersvend så eksotisk som bananer og appelsiner. Da han vågnede om morgenen, var toget nået op på savannen, og det vrimlede med vildt på

1. Tsavo området.
2. Ngorongoro krateret.

begge sider af jernbanen. Hunter havde intet kendskab til denne spændende, men fremmede fauna og var kun i stand til at genkende girafferne, men drømme om kommende jagteventyr fik gang i fantasien, for det her var sandelig noget andet end skotske grævlinger og kaniner.

Da han ved middagstid ankom til Nairobi, blev han modtaget af en larmende kopi af en wild west cowboy med en revolver på hver hofte. Chokket ved at opdage, at det var fatteren, blev kun overgået af mandens dårlige opførsel mod alt og alle, især lokalbefolkningen. Opholdet hos familien blev

J.A. Hunter omkring 1930 med safarivogn og leopard.

En ung J.A. Hunter med sin elskede pibe.

da også kun af kort varighed, inden Hunter fik sig et job på jernbanen, der på dette tidspunkt havde endestation i Port Florence, det nuværende Kisumu, på bredden af Victoriasøen. Det nye arbejde som konduktør på det såkaldte »Tosse Tog« – se biartiklen side 31 – var typisk for livet i kolonien; afslappet og en anelse løssluppet. Ofte observerede de løver og andet vildt tæt på sporene, og 7 mm Mauseren blev medbragt på alle turene. Hvis et passende stykke vildt var inden for skudvidde, lænede han sig ud af vinduet og skød det, stoppede toget ved at udløse vakuumbremsen, sprang af toget og sammen med et par lokale hjælpere skinnede byttet. Især løver var et populært bytte, da de blev betragtet som skadedyr, og skindene indbragte 1 Pund Sterling i Nairobi. Disse skind gav et velkomment supplement til månedslønnen på omkring 15 Pund.

Hunter udviklede en signalkode med lokomotivføreren; tre pift med fløjten betød leopard, to stod for løve og et pift betød opsamling af en passager. En dag kom der adskillige pift fra fløjten, og da han kikkede ud, så han sin første elefantflok. Hunter greb sin Mauser og hoppede af toget, men lokomotivføreren kom rædselsslagen løbende tilbage langs sporet og sagde at; – det da ikke var meningen, at Hunter skulle prøve at skyde en af dem, bare se dem. På trods af

lokomotivføreren advarsler om, at en fem tons angribende elefant ikke var noget at spøge med, var Hunter fast besluttet på at få nedlagt en elefant, – jamen vi skyder den da bare, som var det en kanin i Lochar mosen.

Med en rystende lokomotivfører på slæb begyndte Hunter at pürsche sig ind på elefanterne, og han indrømmede senere i livet, at han ikke havde den fjerneste anelse om, hvilke områder af elefantens anatomi en lille 7x57mm kugle ville have virkning i. Vel mere ved held end dygtighed lykkedes det at komme på skudhold af en stor elefanttyr, og da skuddet gik, forsvandt elefanten i fuld fart langs jernbanen, og loko-

motivføreren om muligt endnu hurtigere i retning mod sin beskyttende jernhest.

Denne noget skræksure selvtilid overfor jagt på farligt vildt var ret så typisk blandt unge, uerfarne jægere i deres første tid på det afrikanske kontinent. En indstilling der vel stadig mødes fra Lemvig til Limpopo.

Da toget dagen efter var på vej tilbage til Nairobi, så de den nedlagte elefant ligge tæt på banelinjen, og tro mod den sædvanlige afslappede indstilling til fartplanen standsede toget selvfølgelig.

Hunter sikrede sig de to stødtænder, der i Nairobi indbragte ham, hvad der svarede til mere end to månedsløn på jernbanen. De nyopdagede finansielle muligheder kombineret med barndommens begejstring for jagt og den frie natur lagde nu kimen til drømmen om et liv som levebrødsjæger, og drømmen blev yderligere styrket, da han ofte via sit arbejde på »Tosse Toget« mødte spændende og kendte personligheder som Fritz Schindelar, Bill Judd, Leslie Simpson og ikke mindst »Karamojo« Bell.

Starten som White Hunter

Sit liv som White Hunter påbegyndte Hunter omkring 1910 med først og fremmest at jage løver i det berømte og notoriske løveparadis ved Tsavo floden omkring 200 kilometer nordvest for Mombasa. Dette område blev verdenskendt i 1898 under bygningen af jernbanen, da arbejdet nærmest gik i stå på grund af især to mankeløse hanløver, der satte pris på en menu af indiske jernbanearbejdere. De to løver blev efter adskillige måneder endeligt nedlagt af John H. Patterson, der var leder af banens konstruktion.

Da Hunter drog af sted med sin lille Mauser, anede han intet om løvejagt, men erkendte hurtigt, at det kunne være en meget farlig sport. Som han selv udtrykte det: – På den tid var der vel omkring 40 professionelle løvejægere i Kenya, og godt 20 af dem blev på et eller

J.A. Hunter ved feltbordet sammen med Mac MacArthur, der var Kenya Gamewarden fra 1927 til 1945.

andet tidspunkt dræbt eller alvorligt skadet af løver, og kirkegården i Nairobi var da også fyldt med gravsten, der bar indskriften »Dræbt af Løve«.

Efter en kort tid at have jaget sammen med en selvudnævnt specialist i løvejagtens hemmeligheder viste det sig, at denne ældre herre foretrak at skyde fra ophøjet sikkerhed i et træ, og hans skydefærdighed ikke engang rakte til at ramme en hølade indefra. Fremover jagede Hunter alene, kun ledsaget af en trofast lokal hjælper. Samarbejdet mellem de to var ikke bare hensigtsmæssigt og effektivt til at drive byttet ud af deres foretrukne hvilesteder i tæt buskads, men faktisk også en nødvendighed efter løven var skudt, da det krævede to mand til at skinne en løve. En mand måtte holde løvens ben presset ud til siden, mens den anden førte kniven. På hver jagt skød Hunter dog aldrig mere end maksimum fire løver, da hvert skind i deres våde tilstand vejede omkring 20 kg.

Hunter beskriver en lidt speciel jagt af denne type, der let kunne være gået galt men heldigvis kun fik indflydelse på hans fremtidige valg af våbentype og kaliber; – På disse jagter rejste min hjælper og jeg med toget til en af de små stationer, som vi forlod kun udstyret med min riffel, patroner, jagtkniv og vandflaske. Løverne holdt gerne hvil om dagen i udtørrede flodlejer eller andre kløfter, der var tæt bevokset med krat, der gav skygge og skjul for løverne. Vi fortsatte langs disse kløfter, og hvis der var knurren, smed min hjælper sten i retning af lyden for at jage løven ud, så jeg kunne skyde den. Ved sådan en lejlighed kom der ikke en men hele to løver farende ud af buskadsset med retning lige mod mig. Jeg skød den forreste, men der var ikke tid til at tage ladegreb på Mauseren, inden den anden løve var inde på mig. Heldigvis var det vilde løb ikke et angreb men flugt for at komme væk fra stenkastene. Løve nummer to sprang derfor heldigvis hen over mig og var så tæt på, at min hat blev revet af.

Denne oplevelse gav Hunter anskuelighedsundervisning i den lektion mange tidlige jægere havde lært, hvis de da ellers havde undgået at få deres egen »løvegravsten«. – Ved den form for jagt på

1. Arusha • 2. N'garuka kilderne
3. Ngorongoro krateret • 4. Victoriasøen • 5. Kilimanjaro

farligt vildt, hvor der kun var en skytte og afstandene korte, var det ikke generelt muligt at få afgivet skud nummer to fra en repeterriffel, så der var behov for en dobbeltriffel.

Gennem sin lange karriere i bushen havde han på et eller andet tidspunkt anvendt rifler af mange kalibre, men hans absolut foretrukne valg var en Holland & Holland dobbeltriffel i .500 Nitro Express, der adskillige gange har hjulpet ham i vanskelige situationer. Men indimellem anvendte han dog også, i lighed med P. J. Pretorius, en Jeffery .475 No2.

Med mellemrum tog han til Nairobi for at slappe af, og da han efterhånden havde fået ry som en succesfuld jæger, blev han ofte inviteret til det hastigt voksende borgerskabs fester og baller. Ved et af disse baller mødte han datteren af byens største musikhandel; Hilda Banbury. Efter brylluppet i 1920 følte Hunter, at det var bedst han opgav det farlige liv som løvejæger, og da han havde arvet et mindre beløb efter en skotsk slægtning, valgte han at starte et transportfirma, som kunne bringe varer og udstyr til den hastigt voksende europæiske befolkning.

Han arbejdede hårdt, men måtte vedgå, at han ikke var en god forretningsmand, og inden for et år havde han mistet sine investeringer. Da han fortalte det til Hilda, tog hun det ganske roligt på trods af, at det første barn var på vej: – Jamen John, det havde jeg såmænd for-

ventet, for du egner dig ikke til at være forretningsmand. Så nu da pengene er væk, kan du gå tilbage til at være »White Hunter«, og det er jo det, du hele tiden har haft mest lyst til.

Efter den tillids erklæring gik Hunter til sin gode ven, den amerikanske jæger og safari arrangør Leslie Simpson og fortalte ham, at han behøvede et job. Simpson fortalte ham, at to amerikanske jægere netop var ankommet til Nairobi og ville på safari på Serengeti sletten i det tidligere Tysk Østafrika og specielt havde ønsket at komme til Ngorongoro krateret.

Serengeti safari 1920

Hunter fik allerede ved deres første møde et meget positivt indtryk af de to amerikanske jægere. At de ville til Serengeti, og især det godt 300 kvadratkilometer store, næsten ukendte Ngorongoro krater, skyldes et ønske om at komme til et uberørt område, hvor befolkningsekspllosionen endnu ikke havde påvirket faunaen. Jægerne var helt på det rene med, at turen ville blive meget anstrengende, men det var de forberedte på.

Området var vanskeligt fremkommeligt og helt uden veje, så det ville blive en typisk gammeldags safari til fods, og da der havde været meget få europæere i krateret, siden det blev opdaget i 1892 af østrigeren Oscar Baumann, var det virkelig uberørt land. Hunter havde hel-

ler ikke selv været på sletten eller i krateret, så som hjælper fandt Leslie Simpson en gammel vejrbitd boer, Fourrie*, der havde fået et lidt blakket ry på sig. Som mange af de gamle elefantjægere havde han gennem årene tjent og mistet adskillige formuer i elfenben, og når han havde dårlige tider, klarede han sig med lidt krybskytteri og smugling, men hans viden om området og vildtet var der ikke noget i vejen med.

De fire europæere og nogle få afrikanske hjælpere fra Nairobi rejste til Arusha 300 km syd for Nairobi, og her indkøbte de resten af de nødvendige forsyninger til safarierne og hyrede 150 lokale som bærere. I 1920 var bilen blevet det vigtigste transportmiddel til safariarbejdet og muliggjorde de efterhånden populære korte, hurtige jagtrejser. Det var derfor højt usædvanligt at foretage lange safarier ved hjælp af en stor gruppe bærere og nogle få æsler, men den østlige del af Serengeti sletten mellem Arusha og Ngorongoro krateret var ufremkommelig for biler, og der var endnu ikke bygget en eneste vej i området. Med sine ca. 200 km var turen, efter afrikanske forhold, ganske kort, men i det øde og ufremkommelige terræn tilbagelagde kolonnen kun nogle få kilometer om dagen. Alle forsyninger til den tre måneders lange tur skulle bæres på hovedet i bundter eller kasser på 60 pund (27 kg). Maden til disse mange mennesker måtte medbringes, og omkring en tredjedel af bærerne bar kun på de store mængder mad, der var behov for. Alligevel måtte der jævnligt gøres holdt for at skyde vildt som supplement til de medbragte konservesdåser, og Warusha bærerne, der ikke var vant til dagligt at få frisk kød, tog grundigt for sig af retterne. Den bagende sol og det fæltsmagende, beskidte vand, de kunne finde i de få vandhuller, der var undervejs, gjorde ikke turen lettere. Efter adskillige dages hårdt

J.A. Hunter fotograferet af fru Hilda omkring 1930. Hans uundværlige pibe er i dette tilfælde meget passende en model »Rhodesian«.

slæb var stemningen tæt på oprørets rand, men gamle Fourrie beroligede alle: – I morgen kommer vi til N'garuka kilderne med frisk vand og skyggende figentræer. Og ganske rigtigt; ud på næste eftermiddag blev den evige varmemilmer, der lignede fjerne søer, afløst af en indbydende grøn stribe i det triste brune landskab. Hundredvis af duer var tiltrukket af figernerne, så mens lejren blev oprettet, nedlagde de to amerikanere duer, og Hunter skød en flodhest, så der var kød til bærerne. For at komme til kræfter efter den første del af turen tilbragte safarierne de næste ti dage ved det indbydende vand med de skyggefulde træer. Det var næsten modvilligt de brød op og fortsatte mod Ngorongoro krateret.

Efter endnu en hård march nåede de frem til kraterets næsten tre kilometer høje sydvæg og overnattede i et fantastisk tropisk landskab ved foden ad bjerget. Næste morgen arbejdede de sig langsomt ad dyrevæksler op til kraterets kant. Alle stoppede lamslåede, da toppen var nået,

og de kunne se ned i det enorme krater. Hele krateret var omkring 20 km i diameter og vrimlede med vildt: Zebra, eland, giraffer, topi, waterbuck, reedbuck, bushbuck, steinbuck, Thompson gazeller, Grants gazeller, impala, gnu, duiker, oribi og strudse.

De to amerikanere var som et par børn i en slikbutik og skød, til deres rifler var brændende varme. De havde så sandelig fået, hvad Hunter kaldte »den amerikanske aftrækkerkløe« ved synet af så uanede mængder af vildt. Efter et par dage kom de dog lidt ned på jorden igen og fik derefter »trofæ dille«, og Hunter var efterhånden træt af at se Rowland Ward's Records of Big Game ligge på spisebordet til både morgen- og aftensmaden. Men de fik samlet en imponerende mængde skind og horn, og de »adskillige hundrede af pund salt« safarierne havde slæbt over Serengeti sammen med telte, feltsenge, kogegrej, våben og ammunition samt dåsemad, viste der sig at være stort behov for. Jagten

på disse overvældende mængder af vildt var faktisk alt for let, men de fik deres sag for, da det kom til løvejagt.

Grundet den uendelige mængde af byttedyr var Ngorongoro løverne væsentlig større end normalt, både i krop og manke, men i det åbne græsland var det meget vanskeligt at komme på skudhold. De prøvede langsomt at kravle ind på skudafstand, men hver gang jægerne nærmede sig, rejste løverne sig op, gabede og luntede et stykke væk, inden de lagde sig ned igen. De prøvede derefter at udlægge skudte dyr som lokkemad, men områdets mange gribbe, sjakaler og hyæner stjal det meste. Fourrie fik derefter ideen at klæde jægerne ud som strudse, og et antal blev skudt, flået og gjort klar, men Fourrie fik pludselig betæneligheder. – Øhh, jeg er lige kommet i tanke om, at strudse er løvernes livret! Efter de over et par dage havde studeret løvernes vaner, kom Fourrie med en ny plan: – Løverne jager om natten og ved dagbry bevæger de sig ind i dækning i rørskoven og tilbringer dagen

* Navnet Fourrie er et typisk fransk navn, der stammer fra de franske huguenotter der flygtede til Sydafrika i slutningen af sekstenhundredetallet efter de religiøse forfølgelser i Frankrig. De indgik hurtigt i befolkningen med hollandsk baggrund.

derinde. Så vi kan jo lægge os på lur mellem rørene og vente på, at de kommer tilbage. Heldigvis virkede denne plan, og de sikrede sig hurtigt fire meget imponerende trofæer, tre med sorte manker og en med rødblond. Hunter kaldte dem – De bedste jeg til dato har set! – og klienterne var ovenud tilfredse.

På et tidspunkt besluttede amerikanerne, at de ville skyde elefanter og næsehorn, men Hunter havde ikke forventet, der ville være særlig stor mulighed på denne safari, så han havde kun medbragt få fuldkappede patroner. Endnu engang kom Fourrie med løsningen på problemet og foreslog, at de tog nogle blødnæsede projektiler og vendte dem om i hylsteret! Denne metode, der ellers ikke er anbefalelsesværdig, virkede, måske på grund af de typisk korte afstande ved elefant og næsehornsjagt, hvor høj præcision er mindre betydende.

Der boede en englænder i krateret,

kaptajn Hurst, men de havde ikke set noget til ham. Pludselig ankom der en dag en løber fra distrikts kommissæren i Arusha med et brev til jagtselskabet. Brevet var efter gammel afrikansk tradition anbragt i en flækket pind, og den stakkels budbringer havde løbet hele vejen trods mangel på vand. Beskeden meddelte, at Hurst var død, og man anmodede dem om at bringe hans ejendele tilbage til Arusha.

Da safarien sluttede, ønskede de to klienter ikke at følge med tilbage til Arusha, så Hunter og Fourrie bragte dem videre vestpå til Tabora, hvor de kunne komme med toget til Dar es Salaam. Selv returnerede han til Ngorongoro for at tage sig af Hursts ejendele.

Da Hunter fandt huset, sad Hurst's folk udenfor og ventede på, hvad der skulle ske. De fortalte, at han var blevet dræbt af en såret elefant, som han forfulgte ind i noget tæt krat. Elefanten fik fat i Hurst

med snablen og slog ham gentagne gange mod en træstamme. Hunter blev nogle dage i dette naturparadis for at samle Hurst's ejendele og returnerede til Nairobi via Arusha.

Kort tid efter mødte han den dræbtes bror, der gav ham et fantastisk tilbud, for det viste sig, at Hurst havde efterladt broderen et 99 års lejeskøde på hele Ngorongoro krateret. Han var villig til at leje det til Hunter for et lille årligt beløb! Hunter diskuterede længe sagen med Hilda, men med det første barn på vej enedes de om, at det var alt for øde og langt væk fra civilisationen, så de besluttede at takke nej. Man kan forestille sig, hvor mange gange senere i livet de har fortrudt den beslutning! □

Anden del af beretningen om John Alexander Hunter følger i næste udgave af Trofæ. Red.

The Lunatic Line eller

Tosse Expressen: Toglinjen fra Mombasa via Nairobi til Kisumu

Der findes utallige forklaringer på, hvorfor Uganda jernbanen fra Mombasa til Kampala fik dette rammende navn. Alene det officielle navn Uganda Railways kan virke en smule tosset, da langt den største del af sporene ligger i Kenya, og linjen overhovedet ikke nåede til Ugandas hovedstad Kampala før 1931 altså 35 år efter konstruktionen af banen startede i Mombasa helt tilbage i 1896. Men der var dog en helt klar begrundelse for jernbanen, da Uganda var umådelig frugtbar med potentiale for en stor produktion af eksotiske varer til det engelske marked, så en hurtig forbindelse til en udskibningshavn var nødvendig.

Sporvidden på kun 100 cm var så sandelig tosset, da afsporinger og væltede tog jævnligt forekom og holdt hastighe-

Nairobi banegård omkring 1905.

den så langt nede, at turen fra Mombasa til Nairobi, på en god dag, tog omkring 15-20 timer. En hastighed på omkring 30 – 40 km i timen synes ikke af meget, men sammenlignet med tidligere tiders rejser med æsel- eller oksekærre var fordelene indlysende og endnu større godslaster, som f.eks. adskilte skibe, kunne nu fragtes.

Typen af passagerer kunne så afgjort også af og til falde inden for betegnelsen »tusser«. Lige fra kolonitidens begyndelse i slutningen af attenhundredetallet havde typen af kolonister i Kenya adskilt sig fra de andre kolonier. I f.eks. Cape kolonien, Rhodesia og resten af det sydlige Afrika tilhørte kolonisterne i høj grad håndvær-

ker og landbo klassen, hvorimod Kenya især tiltrak landadelen og tidligere officerer. Lord Delamere, Bror Blixen, Lady Idina Sackville, Earl of Erroll og Denys Finch-Hatton er typiske eksempler på disse kolonister med titlerne i orden, men af lidt tvivlsom moralsk karakter.

Men den egentlige baggrund for den lidt pudsige titel ligger såmænd i et sarkastisk digt, der blev bragt i 1896 i »London Truth« som en reaktion på vicekoloniministerens varme anbefaling i Parlamentet til støtte for bygning af jernbanen. Digtet sluttede med en direkte reference til ministeren George Curzon og sætningen: It clearly is naught but a lunatic line.

Konstruktionen af linjen blev påbegyndt i Mombasa i 1896, nåede Voi i 1897 og Tsavo floden i 1898, hvor arbejdet blev forsinket i månedsviis af to hanløver, der åbenbart satte stor pris på menuen af indiske jernbanearbejdere. Løverne blev langt om længe nedlagt af oberstløjtnant Patterson som beskrevet i hans bog; »The man-eaters of Tsavo« fra 1907. Banen nåede frem til det senere Nairobi i 1899 og endelig Port Florence (Kisumu) i december 1901. Ikke før sidst i tyverne tog man fat på stykket ind i den egentlige Uganda del af Britisk Østafrika. □

**HOLMELUND
JAGTREJSER**
Jagtrejser udover det sædvanlige

Få professionel rådgivning vedr. jagtrejser til

ZIMBABWE

IRAN, TYRKIET, KIRGISISTAN,
KAZAKHSTAN, TAJIKISTAN

ALASKA, RUSLAND, CANADA,
GRØNLAND

POLEN

WWW.HOLMELUND-JAGTREJSER.DK
Telefon 0045-75396143
Mobil 0045-26116143
Råbjergvej 4, DK-6682 Hovborg

Trofækunst
I INTERNATIONAL TOPKLASSE

Hent inspiration til montage af dine trofæer i det store billedgalleri på vores nye hjemmeside. Her kan du også finde mange nyttige informationer om trofæbehandling, inden du tager på jagtrejse.

Velkommen på
www.dianakonservering.dk

DIANA KONSERVERING
Bakkehusvej 19 · 8643 Ans · Danmark · Tlf: 8687 9090

**Brunstjagt på
whitetail hjort i USA**

6 dages jagt på private arealer i november. Whitetail i medaljeklasse med 100% succesrate. Prærieulv, grouse, harer og præriehund uden beregning.
USD 7.500 inkl. ALT (fly, ophold, guide, trofæafgift, licens og drikkepenge).
Grupperejse med dansk rejseleder.

Yderligere kan skydes mule deer hjort, bison, elk (wapiti) og kalkun mod trofæafgift.

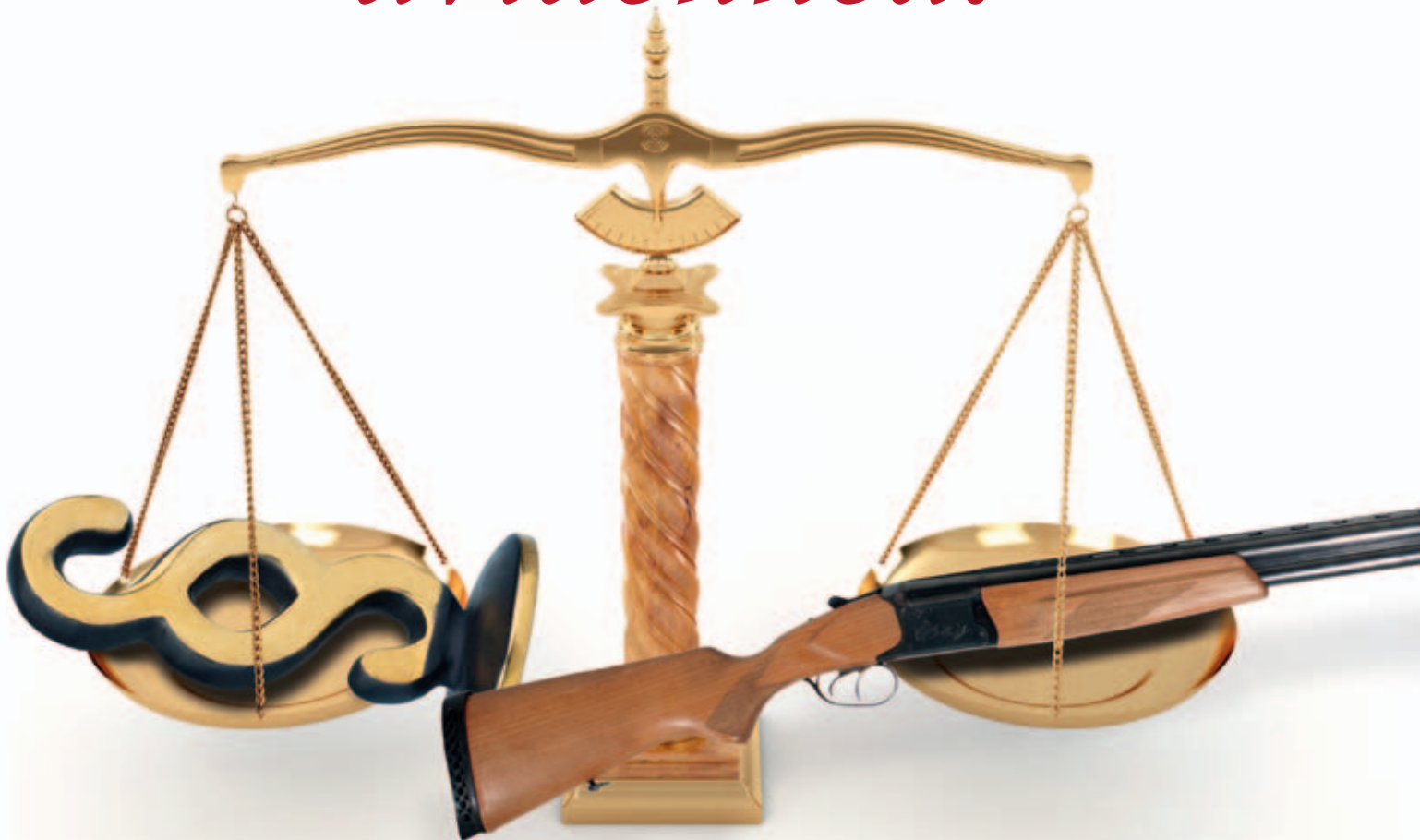
www.jagtiusa.dk
Per Kauffmann 40 51 61 38
per@luneborg.com

83%

af NSK's medlemmer
planlægger at købe en

jagtrejse
indenfor de næste 24 måneder

Den (u)lykkelige uvidenhed!

Tekst og foto Knud Erik Jørgensen

Mange jægere har ikke meget til overs for Våbenloven, som de mener griber radikalt ind i den personlige frihed. Jeg er af den opfattelse, at det skyldes uvidenhed om, hvad der egentlig står i loven – og specifikt i de paragraffer der primært berører jægerne. Inden for de sidste år er våbenloven blevet strammet op – ikke mindst konsekvenserne – dvs. straffen – hvis man bryder den.

Ved en af jagtdagene her for nylig i vores Jagtselskab mødte en af de trofaste jagtdeltagere Gert op og rent ud sagt lignede en, der dagen før havde mistet alle sine sparepenge på aktier.

Gert, som normalt er særdeles snakkesalig, var tavs som graven, og vores kammeratlige gener »sprang ud« i fuldt flor.

»Gert! – hvad er der sket? Er din hund død?«, kom det helt naturligt i nærmest samlet kor fra os bekymrede kammerater.

»Nej!« – lød det nærmest grådkvalt fra Gert – »... så slemt er det dog ikke ... men jeg har fået en bøde af politiet på 2000 kr.« Der lød et lettelsens suk fra flere af kammeraterne, og en af dem spurgte nærmest hånligt: »Har du nu igen fået en fartbøde?« »Nej, ikke en fartbøde men en bøde for at overtræde våbenloven – jeg har ikke registreret min Browning – den der lækre 12'er, som jeg købte sidste år hos min våben-

handler – I ved nok – og ved gennemgang af hans våbenbøger for nylig, har politiet konstateret, at jeg ikke har registeret den inden 8 dage efter jeg købte den – det var jeg sgu' ikke klar over, at man selv skulle gøre. Og ved I hvad? Det mest åndsvage er, at jeg faktisk fandt registreringsblanketten i handskerummet i bilen i går, og den havde våbenhandleren jo hjulpet mig med at udfylde, den dag jeg købte den – det havde jeg bare glemt alt om!«

Nu blev der meget stille i jagthytten, og jeg konstaterede, at flere af jagtkammeraterne plus gæster fik bekymrede miner og lettere nervøse trækninger i ansigtet.

Det varede dog ikke længe, og så skal jeg love for, at der blev diskuteret om, hvad man må, og hvad man ikke må i forhold til jagtlov, våbenlov, færdselslov m.m. – ja næsten alle landets love var i »spil«, og den ene mere klog end den anden!

BEK nr. 997 af 19/10/2009 Gældende

Offentliggørelsesdato: 28-10-2009 Justitsministeriet

Registrering af glatløbende haglgeværer

§ 41. Personer, der erhverver glatløbende haglgeværer omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 1 og 2, skal inden 8 dage fra erhvervelsen foretage anmeldelse herom til politidirektøren.

Stk. 2. Anmeldelsen skal ske på en særlig blanket udformet af politiet. Anmeldelsen skal angive våbnets type, mærke, model, kaliber og fabriktionsnummer eller identifikationsnummer, jf. § 43, samt indeholde oplysning om, fra hvem våbnet er erhvervet.

Stk. 3. Anmelderen får af politiet udleveret en kvittering for anmeldelsen, der på forlangende skal forevises for politiet.

Jeg må tilstå, at jeg ved en del om våbenloven og derfor konstatere, at mine jagtkammerater har en del »huller« i den henseende.

Det gælder ikke kun denne lille flok gæve Nimrødder – vel? Og hvad skyldes det? Måske mangel på oplysning/information fra vore jagtlige organisationers side, eller mangler der et emne i undervisningen, når kommende jægere skal til jagtprøven?

Det vil jeg i denne og kommende artikler forsøge at råde bod på og med »konsulentbistand« fra den lokale myndighed.

Våbenloven er en af de mest komplekse love her til lands, og at gennemgå den fra A-Z med eksempler og forklaringer vil fylde i tekst det meste af en god gammel-dags telefonbog! Jeg vil i første omgang gennemgå det, som er mest relevant for os »almindelige« jægere, dvs. det mest elementære i Våbenloven i forhold til det at gå på jagt med haglgevær og riffel.

For at kunne gå på jagt med jagtgevær eller riffel kræves der et jagttegn, medmindre man er »suppejæger«.

Glatløbende haglgeværer

Loven siger, at når man har købt et jagtgevær på lovlig vis, skal det inden 8 dage efter købet registreres hos politiet, og det uanset hvem man har købt det af: våbenhandler, privat, auktion m.m.

Du kan i boksen øverst på siden se, hvad der står om registrering/anmeldelse af

glatløbende haglgeværer i »Bekendtgørelse om våben og ammunition mv.«

Lovgivningen kan ikke kræve registrering af haglvåben, som er erhvervet før år 2000 af en indehaver af jagttegn eller våbenpåtegning fra en flugtskydningsforening, og som stadig ejer det; men det er en god idé at få det gjort sådan som tiderne er nu! Hvis det først registreres nu, får det selvfølgelig ingen konsekvens mht. til straf, for våbnet vil jo ikke være kendt i systemet mht. til ejerskab – fordi det er erhvervet før år 2000.

Loven om registreringspligt blev indført i år 2000, og derfor er der stadig mange jagtgeværer eller med rette ord glatløbende haglgeværer anskaffet før år 2000, som ikke er registreret. Hvis du køber et sådant haglgevær, som ikke er registreret, så skal det altså registreres nu ifølge loven! Det er købers pligt at registrere det og ikke sælgers. Til gengæld må sælger ikke sælge, uden at ha' set et gyldigt jagttegn eller våbenpåtegning fra køber.

Hvis du sælger dit jagtgevær som er registreret efter loven i 2000, skal du sørge for at køber fremviser et gyldigt jagttegn og sørge for at kvittere for købet/salget med de oplysninger, der står på jagttegnet. Hvad nu hvis den nye ejer ikke registrerer inden 8 dage eller slet ikke registrerer, og han røver en bank – under flugten taber »sprederen«, som politiet straks »falder« over, når de kommer til banken, og røveren, som af statur ligner dig meget, er over alle bjerge?

Ja! Netop – så skal du ha' et fandens godt alibi!

Du skal selvfølgelig også se gyldigt jagttegn eller våbenpåtegning fra køber, hvis du sælger dit jagtgevær, som du har ejet før år 2000, og som du ikke har haft registreret! Husk nu at skrive oplysningerne ned!

Eksempel:

Hans har købt et jagtgevær i januar måned 2009 og har »glemt« at registrere det. Jagtgeværet er købt af en privat, som har ejet det på lovlig vis siden 1998. Ved en kontrol skal Hans redgøre for den manglende registrering, og Hans påstår, at han selv har ejet det fra før år 2000. Nu viser det sig altså bare, at Hans har glemt, at han først har været jagttegnsberettiget i april 2009. Nu er »fanden« løs for både den tidligere ejer og Hans. Den tidligere ejer har solgt det ulovligt til Hans, som ikke var jagttegnsberettiget på det tidspunkt, og Hans har derfor været i ulovlig våbenbesiddelse, fordi han ikke har været jagttegnsberettiget, eller for den sags skyld heller ikke havde våbenpåtegning på det tidspunkt, han påstår, han købte det – altså januar 2009!

Konsekvens: Uha – jeg tør ikke tænke på det!

Hvis det utænkelige skulle ske, at du i en periode mister lysten til at gå på jagt og ikke indløser dit jagttegn, behøver du ikke at skille dig af med dit jagtgevær. I denne periode må du ikke ha' nogen form for ammunition på din parcel, men du må opbevare dit jagtgevær i dit i forvejen godkendte våbenskab, indtil du igen får lysten til at nyde jagtlivets glæder. Det kræver selvfølgelig, at du igen løser jagttegn. Hvis der går mere end 10 år uden indløst jagttegn, og lysten – altså lysten til jagt – vender tilbage, så er det op til ny jagtprøve!

Riflede våben

For at gå på jagt med jagtriffel skal du ha' gyldigt indløst jagttegn og gyldig våbentilladelse til riflen. På dit jagttegn skal der stå »Riffeljagt tilladt« eller »Riffelprøve bestået.«

En våbentilladelse koster for den første

riffel kr. 840,- og for den/de næste kr. 420,-, og den gælder i 10 år fra udstedelsesdatoen.

Til alle former for lovlige riflede våben kræves der gyldig betalt våbentilladelse eller våbenpåtegning, hvis det er riflede våben i skytteforeningsregi. Undtaget fra våbentilladelse til riflede våben er luftvåben, som frit kan erhverves af alle personer, som er over 18 år, og der kræves ikke jagttegn.

Er du første gangs køber til en jagtriffel, skal du ha' gyldigt jagttegn, og du må gerne træne med den på en skydebane, inden du går til riffelprøve. Du må først gå på jagt med riflen, når du har bestået riffelprøven!

Hvis du har våbentilladelse til riffel og ikke indløser dit jagttegn til tiden, så er du faktisk i ulovlig våbenbesiddelse i perioden, hvor du ikke har indløst!

Halvautomatiske rifler, halvautomatiske salonrifler og halvautomatiske glatløbende haglggeværer er forbudt til jagt i Danmark, hvis de kan indeholde mere end 2 patroner. Hvis de skal bruges til jagt i Danmark, skal de ændres med en permanent ordning, så de kun kan indeholde 2 patroner eller omforandres, så de ikke kan skyde halvautomatisk.

Der kan under ganske særlige omstændigheder gives tilladelse til halvautomatiske rifler, som kan indeholde mere end 2 patroner – til f.eks. brug i udlandet, hvor det er tilladt at bruge disse til jagt.

Det er sikkert meget godt med en sådan tilladelse; men du må bare ikke indskyde riflen nogen steder i Danmark.

Natkikkerter, dvs. optisk elektroniske sigtemidler med lysstråle eller med elektronisk lysforstærknings- eller infrarødt udstyr, hvis de er konstrueret til montering på skydevåben, kan du ikke få tilladelse til. Der kan dog gives tilladelse i ganske særlige tilfælde. Almindelige kikkerter med rødpoint er selvfølgelig tilladt!

Husk nu på, at dine våben og din ammunition skal være låst inde i et godkendt våbenskab.

Du kan se i boksen øverst til højre, hvad der står om opbevaring af våben og ammunition i «Bekendtgørelse om våben og ammunition mv.» □

BEK nr. 997 af 19/10/2009 Gældende

Offentliggørelsesdato: 28-10-2009 Justitsministeriet

Opbevaring

§ 21. Våben og ammunition mv., der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, og stk. 2, litra a-d, og i denne bekendtgørelses § 15, skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

Stk. 2. Opbevaring af ammunition til skydevåben skal ske i sikringsskabe, boksrums mv., som opfylder betingelserne i stk. 3 og 4. Opbevaring kan ske sammen med skydevåben.

Stk. 3. Opbevaring af indtil 25 af de våben, der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller indtil 10 særligt farlige skydevåben, jf. stk. 8, skal ske i et sikringsskab, der er godkendt i mindst EN 1143-1 grade 0 eller et sikringsniveau, der svarer hertil. Sikringsskabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastboltet til gulv, væg eller lignende.

Stk. 4. Opbevaring af flere end 25 af de våben, der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller af flere end 10 særligt farlige skydevåben, jf. stk. 8, skal finde sted efter følgende regler:

1) Opbevaringen skal ske i et støbt boksrums med et sikringsniveau, der svarer til en godkendelse i mindst EN 1143-1 grade 1, eller i et sikringsskab, der er godkendt i mindst EN 1143-1 grade 1 eller et sikringsniveau, der svarer hertil. Sikringsskabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastboltet til gulv, væg eller lignende.

2) Der skal installeres automatisk indbrudsalarmeringsanlæg, hvorfra alarm skal indgå til en af Rigspolitiet godkendt døgnbemandet kontrolcentral.

Stk. 5. Nøgler til boksrums, sikringsskab mv. skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

Stk. 6. Politidirektøren kan under henvisning til sikkerhedsmæssige forhold, herunder bl.a. mængden af opbevarede våben, bygningsmæssige forhold, tilkørselsforhold og udrykningsafstand, stille yderligere krav til våbenopbevaringen.

Stk. 7. Politidirektøren kan under særlige omstændigheder meddele dispensation fra bestemmelserne i stk. 3-4.

Stk. 8. Ved særligt farlige skydevåben forstås navnlig følgende våben:

1) Pistoler, herunder enkeltskudspistoler, selvladepistoler og revolvere, bortset fra forladevåben.

2) Halv- og fuldautomatiske skydevåben.

3) Glatløbende haglggeværer med en pibelængde på mindre end 55 cm.

4) Glatløbende haglggeværer, som er omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 2.

Stk. 9. Uanset bestemmelsen i § 17, stk. 1, kan personer, der tilhører samme husstand, benytte fælles sikringsskab, boksrums mv.

Af pladshensyn i Trofæ er det alt for nu. I kommende udgaver af Trofæ kommer jeg ind på transport af våben, bære og anvendelse af knive, våbenpas m.m. Hvis du helt konkret vil læse hvad der står i Våbenloven, Bekendtgørelse om Våben og Ammunition mv. og Jagtloven, kan du finde dem på Nordisk Safariklubs hjemmeside www.safariklub.dk, og disse love står i bladet altid »up to date«. Du er også velkommen til at stille spørgsmål til mig på os@leica.dk, og jeg vil efter bedste evne besvare dine spørgsmål!

Grej og tips

Brunox Turbo-Spray og Brunox IX 50

I skrivende stund synger jagtsæsonen her i DK på sidste vers, og det er ved at være tid til at tænke på at få haglgeværet og riflen rensed og smurt, inden de staldes op; men det gør du selvfølgelig hver gang, du har været på jagt – ikk'?

Du kan vælge at gøre det selv eller bestille tid hos din bøssehandler.

Hvis du gør det selv, er det vigtigt at bruge den rigtige olie, som trænger ind i alle kroge og renser og smører, og som ikke påvirker skæftetræet. Dernæst en olie som giver en god rustbeskyttelse og ikke, efter at den tørrer op, virker klæbrig og fedtet.

Jeg har de sidste par år brugt Brunox Turbo Spray til at rense løb både indvendig og udvendig samt sprayet indvendig gennem hullerne til slagstifter, og de steder hvor det ellers kunne tænkes at trænge ind. Ganske lidt skal sprayes ind og derefter et let pust med trykluft, og du er sikker på, at olien har fordelt sig i alle kroge indvendig. Til konservering eller holdbar rustbeskyttelse af de metaldele du kan komme til, bruger jeg Brunox IX 50. Den lægger en meget tynd hinde på metallet,

en hinde som er utrolig beskyttende mod rust og specielt god i riffelløb, som er udsat for lidt af hvert.

Brunox Turbo-Spray og Brunox IX 50 kan købes i de fleste velassorterede våbenforretninger og nærmere oplysninger om olien kan du se her på www.brunox.com eller få en snak med Mercia Outdoor ApS www.merciaoutdoor.dk, som leverer olien til forretninger. □

Browning »Gun Sock« VCI

Direkte oversat en »gæværstrømpe« til din riffel eller dit jagtgevær for opbevaring i dit våbenskab. Den beskytter metallet og holder rusten fra døren! Kan fås i et stykke og 2-delt. VCI står for »Vapor Corrosion Inhibitor«, hvilket kan oversættes direkte til »rusthæmmende dampe«. Teknikken beskytter ubehandlede metaller imod korrosion. VCI er nitrat-fri, som giver store miljømæssige fordele.

VCI fungerer ved at danne et usynligt, rustbeskyttende lag, som lægger sig på metallets ydre. VCI nitrat-fri dampe, som mætter den luft, der omgiver produktet. Idet luften mættes, dannes et tyndt, korrosionshæmmende lag på metallets ydre og indre overflader. Således beskyttes produktet fuldstændigt imod fugt eller andre urenheder i den omgivende luft. Når geværet pakkes ud, fordamper VCI-laget automatisk i løbet af sekunder og efterlader et tørt, rustfrit produkt.

Importør er Mercia Outdoor ApS – www.merciaoutdoor.dk. Vejledende udsalgspris er kr. 179,-. □

Browning kuffertsæt

Til brug for rensning af løb indvendig på jagtgevær og riffel har Browning et rigtig flot sæt – en flot kuffert med 35 dele af renskebørster, uldviskere, patches, rensesukke m.m. som kan anvendes til stort set alle kalibre i riffel og jagtgeværer. Husk når du renser løb, at rense fra låsestolen og ud. Så er der ikke risiko for, at du ødelægger mundingens kroning.

Selvom du ikke endnu er ejer af en Browning, kan du passende starte med kufferten.

Kufferten koster kr. 650,- og nærmere oplysninger fås ved den danske importør af Browning Mercia Outdoor ApS www.merciaoutdoor.dk. □

Ved Knud Erik Jørgensen

Pleje af skæfte

Skæftet er særdeles udsat for vind og vejr og kan let komme til at se noget »kønsløst« ud.

Du kan vælge at bruge en af de utallige skæfteolier der er på markedet, men hvorfor ikke lave din egen? Rå koldpresset linolie, ½ liter, koges med 15 gram alkanarod, og når det er kølet ned tilsættes 55 ml. vegetabilsk terpentin. Lad det trække ca. 1 måned ved stuetemperatur, og du har skæfteolie til mange år.

Man skal påføre med nænsom hånd og polere let med ultra fin ståluld. Lad det trække ind i »nødden« og påfør så et tyndt lag mere. Efter ca. 5 min. aftørres den overskydende olie. Hvis der ikke er overskydende olie at tørre af – dvs. at træet virkelig har manglet olie – fy da!

Så giv træet et lag mere. Det burde række, og husk at tørre den overskydende olie af efter sidste omgang. Til brug for påføring går du i fruens klædeskab og stjæler det blødeste (som regel det dyreste) dynebetæk af bomuld. Der er klude til mange år.

Husk at bruge en ren klud til aftørring af overskydende olie, og efter end brug læg kludene i en plasticpose og smid dem ud. Der kan være en risiko for, at kludene med linolie kan selvantænde.

Det er altså en stor glæde at ta' et velplejet våben ud af sit våbenskab, og jeg garanterer, at det også gavner på prisen, hvis du skal bytte til nyt.

God fornøjelse!

*En annonce i Trofæ
– rammer din målgruppe*

Vidste du, at ...

72%

*af Nordisk Safari Klubs medlemmer
pr. år bruger over 5.000 kr. på*

jagtudstyr

Kilde: NSK's medlemsundersøgelse på Jagt & Fiskeri 2010

You may leave Africa,
but Africa will never leave you.

AFRICAN
ADVENTURE

Oplevelser for livet!

**African Adventure er specialister i jagt-og
safarirejser til Afrika - vi laver ikke andet!**

F.eks.:

**Storvildtjagt i Zimbabwe
fra DKK 59.000,-**

**Far og Søn jagt ved Limpopofloden
Voksen jæger 2:1 DKK 16 900,-/pers.
Ung jæger 2:1 DKK 6.900,-/pers.**

**Hundyrjagt ved Mananga
Jæger 3:1 DKK 12 900,-/pers.
Ledsager DKK 8.900,-/pers.**

info@africanadventure.dk

www.africanadventure.dk

Jakten på

den största

Tekst og foto **Jan-Eric Jansson**

Jag har jagat hela mitt liv. I Sverige, de flesta länder i Europa och på andra kontinenter efter spännande och hårda upplevelser och efter olika sorters stora och små trofeer. När jag gick med i Nordisk Safarie Club för många år sedan, läste jag en artikel om European Slam, vilken är en utmärkelse som visar att man har lyckats skjuta trofebärande handjur i Europa inkl. Grönland av kronhjort, dovhjort, sikahjort, älg, rådjur, vildren och vildsvin. En tanke slog mig, kanske jag också en gång i framtiden skulle lyckas att erövra denna utmärkelse. Älgar och rådjur sköt jag årligen många av, på mina hemmamarker och även hur otroligt det låter, på en av mina bäverjakter, en stor vildsvinsgalt.

Under min tidigare jaktbana hade jag aldrig jagat utomlands, så nu började planläggningen för att få ihop viltarterna till European Slam. Jag fick kontakt med Kollers Safarie och jakten gick till Nitra i Slovakien efter kronhjort. Året var 2004 och efter ingående studier i jaktmedia och många timmars jaktfilmstittande åkte jag tillsammans med min son Conny och ett par jaktkamrater, dit för att prova brunstjakt. Vi kom tillbaks efter en mycket intressant jakt med flera goda trofeer och ett nytt intresse hade väckts, utlandsjakt.

Planeringen inför nästa jakt var igång. Vi åkte på jaktträffar och utställningar, där vi träffade likasinnade och fick ett

bra kontaktnät. En riktigt god fullskovel av dovhjort blev vårt nästa val. Efter att studerat kataloger och varit i kontakt med andra jägare blev valet, Elblag i Polen. Även här brunstjakt. Året var 2005 och vi kom alla hem med goda fullskovlar.

Nu började European Slam att bli uppnåelig även för en vanlig jägare. Vårt nästa vilt blev sikahjort, denna snabba, nästan spöklika hjort med ett brunstläte som ingen annan. Vi ville vara säkra på att få varsin hjort, så vi valde Kerry på Irland, det ställe där de flesta jägare hade haft goda skottchanser på den äkta japanska sikahjorten. Åter en helt ny biotop och kultur mötte oss. Även på denna resa kom vi hem, med fler trofeer än vi räknat med. Året var 2006.

Nu började jakten på den sista, och kanske svåraste, för att knyta ihop säcken och få min efterlängttade European Slam. Vildrenen, detta djur kunde väl inte vara så svår att få tag i? Eftersom jag skulle avsluta European Slam med vildrenen ville jag att det skulle vara en bra renbock trofemässig, så jag valde broderlandet Norge, vilket skulle ha bra kvalitet på renarna. Europeisk vildrensjakt kan vara en av de hårdaste strapatser man kan uppleva, om man går

efter guldmedalj bockar. Det skjuts endast ett litet antal varje år i Europa.

Efter en nära 5 årig lång väntan på en chans att få jaga vildren, där jag flera gånger varit väldigt nära att komma iväg, kom alltid något i vägen, sjukdom i familjen, grundlurad på jakten, guiden sjuk. Jag hade nästan givigt upp när jag fick ett tel. samtal från norrmannen Jakob Troen från Forellhogna. Han frågade om jag ville komma upp till honom och jaga vildren i ett område som hade de största vidrenarna i Europa. Han hade hört en del om mina misslyckade försök och hur jag blivit lurad och ville hjälpa mig.

Jag packade min utrustning och körde de 1000 kilometrarna non stopp, anlände till hans hem på eftermiddagen efter 12 timmars bilkörning. Han frågade mig om hur många dagar jag kunde spendera på jakten? Jag svarade att jag stannar, tills jag får min ren. Det är perfekt svarade han, kom så köper vi mat, så vi kan tillbringa några dagar där uppe på fjället och sedan gav vi oss iväg.

Forell hogna är en nationalpark på 70 x70 kilometer, inga fordon är tillåtna så man måste gå till fots. Vi körde så långt vi kunde, sedan packade vi ner all vår utrust-

ning i två stora rygsäckar. Det är mycket, man behöver för att klara fjälljakten, för att vädret kan förändras snabbt från solsken till ösregn och vid denna tid på året även snö och frost. Långt mer utrustning, utöver det man är van vid som vanlig jägare. Till slut tog jag mitt favoritvapen, min Blaser R93 kaliber 300 W. Mag.

Efter att jag hade gått i en timme med full packning, hack i häl på Jakob, lodrätt upp genom den lågvuxna fjällskogen, där fjällbjörkens löv bara väntande på vinterns antågande hade börjat skifta från grönt till gult, öppnade skogen sig plötsligt och jag såg bara ett oändligt fjällandskap, utan ett enda träd. Endast långsträckta fjälltoppar och mellan dem, insprängt i dalarna låg ett stort antal tjärnar och vattensamlingar. Vegetationen bestod enbart av enstaka låga krypande buskar, ett och annat kråkbär och mängder av renlav. Efter ytterligare ett par timmar, också uppåt, höll jag på att kollapsa. Jakob såg det och vi vilade en kvart, medan Jakob plockade en liten spann med hjortron, som vi skulle äta på kvällen. Efter ytterligare någon timme fann vi vår utgångspunkt för jakten, en timmerhydda vid kanten av en liten sjö med en liten eka av trä uppdragen på stranden

några få meter från stugan. Efter att vi tagit av oss packningarna, satt jag några minuter och tittande ut över en av de mest underbara vyerna jag någonsin sett, det enda ljud som hördes, var kluckandet av vatten mot strandkanten och några fjällripors ängsligt knorrande läte i fjärran. Därefter tog vi ekan och rodde ut och fångade ett par foreller och började med middagen. I det sista ljuset för dagen såg vi ett par vildrenar, komma över en fjällkam någon kilometer bort. Det är guldmedaljbockar sa Jakob. Nu vet vi att vi är på rätt ställe på fjället.

Innan vi la oss för natten, satt vi i oljelampsskenet och Jakob berättade mycket om vildrenar, vildrensjakt och att han var uppväxt på en säter någon mil bort och visste hur renarna förflyttade sig på fjället. Under hans 20 åriga guidning på fjället hade han hjälpt jägare att fälla mer än 70 guldmedaljbockar.

Jag berättade om alla mina problem jag haft med att få tag i en vildrensjakt. Hans sista ord för natten, innan vi kröper i sovsäckarna, kommer jag aldrig att glömma. Han tittade mig djupt in i ögonen och sa sakta med allvarlig röst. Jan-Eric, imorgon skall du få skjuta en stor guldmedaljbock.

Vi steg upp i det första gryningsljuset och åt en lätt frukost. Packade proviant och kläder för en lång dagstur, gick ut en bit från stugan och började kikarspana på fjälltopparna och sluttningarna i omgivningen, med hopp om att få se några renar och få bekräftelse på att vi hade hittat rätt ställe, på detta enorma område, att starta jakten ifrån. En lätt stadig nordlig vind lyfte de få dimmoln som ännu fanns kvar efter den vindstilla natten. Orsaken till kikarspaningen var att renarna rör sig mot vinden hela sitt liv, så de är alltid i rörelse, ätande och vilande följer de vinden.

På en topp 2-3-km. bort såg vi en grupp på ca: 10 djur sakta komma ätande mot oss. Jag tror att det kan finnas några bra bockar i gruppen sa Jakob till mig. Låt oss ta en bättre titt och sen skyndade vi oss iväg.

Efter två timmar kunde vi kikarspana på renarna från en fjälltopp, 300-400 meter från där de låg, vilande framför en liten tjärn. Utspridda framför oss låg ett femtontal renar i olika storlekar, mest bockar. Det var en vacker syn. Där är fyra guldbockar i flocken och en mycket större i mitten sa Jakob till mig. Då bryr jag mig inte om guldbockarna utan försöker

komma åt den större svarade jag honom. Bra beslut svarade han snabbt. Jag kan ta den härifrån sa jag till Jakob, men han tyckte vi skulle komma lite närmare så att vi var säkra på ett bra skott. Plötsligt kom en annan mindre grupp av renar förbi så vår flock hakade på och drog vidare mot vinden. När den sista renen försvunnit på andra sidan fjälltoppen sa Jakob att vi skulle runda fjället och se ifall vi kunde hitta dem. Det är väldigt viktigt att aldrig visa sig och vara i fel vind, för renar är utrustade med en utomordentlig god syn och ett fantastiskt luktsinne. Vi vandrade raskt runt fjället bara för att konstatera att de redan hade passerat det ställe där vi skulle ligga i bakhåll för dem. Denna gång var guldbockarna inom räckhåll för mig, men den stora var på för långt skjutavstånd. Jakob sa att vi måste runda nästa fjäll igen, så vi vandrade raskt vidare. Detta med att vi kom försent eller på fel plats hände flera gånger under dagen, tills sent på eftermiddagen, när vi ålade oss upp på en topp och upptäckte dem, där de låg vilande på en fjällsluttning några hundra meter från oss. Vi kunde bara konstatera att mellan oss och renarna fanns endast en helt öppen, mindre dal utan möjlighet att komma närmare. Nu kunde vi bara vänta. Tiden utnyttjade vi till att ta en kopp kaffe och en bit choklad. Nu kunde vi studera dem noggrant individuellt. Det är en riktigt stor en sa Jakob igen, vilket även jag kunde se i förhållande till de andra. Bocken jag kikade på hade en helt annan taggbilning än de övriga. De fyra guldbockarna hade 20 tal taggar i kronan, den stora jag kikade på hade dubbelt så många. Plötsligt ändrade vinden sig lite och flocken börjar sakta vandra, ätande vidare längs fjällsidan. Nu vet jag var de är på väg sade Jakob, kom låt oss försöka hinna dit före dem, jag vet en bra bakhållsplats på andra fjällsidan och iväg det bar. Vi fann platsen, 30 meter från toppen, där vi hade en ravin framför oss. Där ska de passera sade han och pekade. Den här gången var vi på plats innan renarna. Efter några minuter passerade den första renen ravinerna bara 70-80 meter från oss, perfekt. Så ytterligare en och så en till och ytterligare en till. Var är den riktigt stora undrade jag bekymrat, när jag plötsligt såg den stora hornkronan med många taggar och sedan hela renen komma rakt mot oss över toppen där vi låg och försökte gömma oss i vegetationen. Renbocken stannade 20 meter från oss, säkert undrande vad det var för konstiga

JAGTREJSER TIL SKOTLAND OG ENGLAND

KVALITET TIL LAVPRIS

2 Hjorte fra 11.500,-

Duejagt fra 3.950,-

Bukke 4 dage fra 8.400,-

excl. ophold

Skotsk Jagtformidling

www.skotskjaagtformidling.dk

Ring for tilbud/brochure

97 40 29 12

Bitsch Jagtrejser

Jagtrejser til Danmarks
billigste priser.

**Pris-
eksempler:**

Polen: Forenings-
revirer 3 dages jagt
1:1, ophold, div.
tilladelser, forsikring,
tolk og afskydning
efter prisliste Kr.
3.332. Priseksem-
pel med 3 dages
jagt og 3 bukke
mellem 200 og
250 g. Kr. 8.150

Norge:
Bæver og bukke-småvildtjagt – 7 dages
ophold 5 dages jagt incl. færgeoverfart og
bookinggebyr kun kr. 3.500 Elgjagt fra 3.500

Canada: Sortbjørnejagt (bue eller riffler) 6
dage jagt og ophold 20.000

I forbindelse med booking kan du altid rekvirere referencer fra tidligere kunder.

Derudover jagt i Skotland, Grønland, Sverige, Australien, Canada, Rusland, Argentina, Spanien, Sydafrika, Bulgarien, Ungarn samt meget mere.

Bitsch Jagtrejser har solgt jagtrejser siden 1994 og er dermed blandt Danmarks ældste. Du kan se mere på www.bitsch-jagt.dk eller kontakte os for info på 9754 1641 eller bjarne@bitsch-jagt.dk Rejsegarantifond nr. 2189. Medlem af DJA.

bylten som låg på marken framför honom. Jag snurrade runt, fixerade honom i kikarsiktet och tryckte av. Kulan gick in genom bogen, genom båda lungorna fastnade i skinnets på andra sida med full restvikt såsom en bra kula ska fungera. Bocken tog

några steg över toppen och föll ikull. Bra skjutit sa Jakob när vi gick de få metrarna över fjälltoppen.

När vi nådde fram till bocken tittar Jakob upp och säger. Jag visste att den var stor men inte att han var så stor. Jag har

aldrig sett eller hört talas om en större bock.

Är det guld frågade jag honom? Han tittade på mig med ett stort leende ... mer än guld ... Platina.

Efter bildtagning och en välbehövlig matbit och nykockt kaffe, gjort på en liten eld av snabbt ihop plockade torra småpin-nar, skyndade vi oss tillbaka över ett par fjällkammor till stugan.

Nu började problemen med att få ner renbocken från fjället. Vi stod 2,5 timmar från närmaste bilväg och även delad i bitar, hade vi minst sex långa vandringar framför oss, nerför fjället med kött och trofeer och tillbaka igen. Lösningen för oss blev att en hästtransport som var i området, inte så långt från oss och föresten den enda tillåtna på Forellhogna, kontaktades. Han brukade ta ner de största renbockarna med sin dölehäst och vagn. Vi tog båten över sjön och vandrade tillbaka till renen lagom för att se hästmannen komma nerifrån fjällsidan med sin svarta dölehäst och vagn upp mot oss. När vi lastat den kom han fram till mig och tryckte min hand och sa.

Tack för att jag fick köra ner den någonsin största renbocken från Forellhogna. Då började även jag tro att den var riktigt stor. Jag tog båten över till stugan och satte mig på strandkanten, och skickade över en bild till min son Conny som gick hemma väntande på rapport från Norge. Grattis till European Slam kom omgående tillbaka i min mobiltelefon. Eftertexten löd. Nästa gång är det min tur. I det sista kvällsljuset satt jag själv vid strandkanten och studerade den mest fantastiska natur jag någonsin skådat och funderade över vad jag egentligen hade gjort. Som jägare har jag skjutit många hundra vilt utan att ha skjutit något riktigt stort. Nu hade jag kanske skjutit det största.

En av mina vänner Henrik Randers skulle upp till Stockholm strax efter nyår för att träffa S.C.I.s Mastermeasure Anders Engström. Henrik tog rentrofen med sig för mätning. Redan samma kväll fick jag ett tel. samtal där han kunde bekräfta att det var den i särklass största trofeen någonsin uppmätt i S.C.I.

Uppmätningen hos Nordisk Safari

Klub gav samma resultat. Mastermeasure Sten Breith fick stora ögon när han fick se trofeen och han sa direkt, detta kommer att bli den största trofe jag mätt denna vecka. Och så det blev det också. Datorprogrammet var inte gjort för så stora trofeer, det gick bara till 1000 p. Så han fick åka hem och ändra det. Detta var den största vildrentrofe han någonsin mätt upp under sin mångåriga bana som trofemätare. Min son sa till honom. Till hösten skall jag skjuta en större. Sten svarade med ett skratt: Om du jagar varje år och blir lika gammal som jag, kommer du aldrig skjuta, eller ens att se en så stor renbocktrofe. □

*Hälsning Jan-Eric Jansson
Medlem i bl.a. S.C.I., Royal Swedish
Chapter of S.C.I. och N.S.K.*

Ps. I efterhand har jag hört från många håll och kan personligen bekräfta att Jakob Troen inte bara är en av Norges bästa guider när det gäller renbock utan också en verkligt god jaktkamrat.

VIGSBJERGSAFARIS HUNTING & WILDLIFE

ZIMBABWE - Storvildt til Afrikas bedste priser
7 jagtdage på tuskless elefant fraKr. 30.000,-
10 jagtdage på sabelantilope fraKr. 43.000,-
7 jagtdage på bøffel fraKr. 48.000,-
14 jagtdage på elefant fraKr. 64.000,-
14 jagtdage på leopard fraKr. 68.000,-

SYDAFRIKA - Limpopo med 20% rabat på trofæer
5 dage 2 x 1 inkl. 5 trofæerKr. 14.200,-
5 dage 1 x 1 inkl. 5 trofæerKr. 16.200,-

CANADA - Jagt i Chilcotin - British Columbia
Vi tilbyder jagt på california bighorn sheep, sneged, mule deer, moose, bjørn, cougar og ulv. Jagtområdet er uovertruffen og ligger delvis i to af BC's smukke nationalparker. Ring og hør nærmere.

VIGSBJERGSAFARIS

Mindevej 12 · 5592 Ejby · Tlf. 64 46 28 28
mere info på: www.vigsbjerg.dk

Hvorfor gå glip af en eneste decibel, når stilheden brydes?

Siemens SecureEar. Forstærker naturen. Dæmper støjen.

Der er noget, der bryder stilheden i skoven. Er det et dyr, vindens susen eller din jagtkammerat? Siemens SecureEar beskytter både din hørelse og forstærker tale og svage lyde.

SecureEar – en ny partner til din jagtoplevelse. Få mere information på telefon 29 39 47 70 eller læs mere på www.siemens.dk/SecureEar.

Answers for life.

SIEMENS

Klubnyt

Ny webredaktør

Fra 1. februar har Erik Klitgaard overtaget vedligeholdelsen af Nordisk Safari Klubs hjemmeside. Eriks navn er jo kendt af de fleste i Nordisk Safari Klub, idet han i mange år var en succesrig redaktør på Trofæ, indtil han opsagde sin stilling med udgangen af 2008. Som webredaktør er Erik nu tilbage i folden igen

og skal løbende vedligeholde og opdatere vores hjemmeside. Dette betyder, at alle spørgsmål vedrørende hjemmesiden fremover skal rettes til:

Erik Klitgaard, mail: eklit@live.dk

Big Five Aften

Ved Jan Ulrich. Onsdag den 23. marts fra kl. 19.00 til ca. kl. 21.00 på V. Starengvej 210, 9700 Brønderslev

Oplev en spændende og hyggelig aften i selskab med storvildtjægeren Jan Ulrich.

Vi skal høre om jagten på »The Big Five«, om skovelefant og Bongo i Cameroun og se privat film fra Sydafrika.

Der serveres kaffe og kage. Pris kr. 30,-.

Max. 30 deltagere – først til mølle.

Tilmelding senest 15. marts til sekretariatet på tlf. 75 67 33 77 eller på mail info@safariklub.org.

Udflugt til Norma

NSK skal besøge Norma Precision Ammunition Fabrikker i Åtmotfors Sverige.

Vi kører i bus, der starter kl. 7.00 torsdag morgen d. 7. april i Billund med opsamlingspunkter i Vejle-Middelfart-Odense-Nyborg-Slagelse-Ringsted-Karls-lunde.

Vi overnatter på hotel i nærheden af Norma-fabrikkerne.

Tidligt fredag morgen d. 8. april kører vi de sidste få km, hvor der vil være fabriksbesøg på ammunitionsfabrikken, efterfulgt af foredrag. Derefter vil der være skydning på Elgbanen.

Når fredagen er gået, sætter vi os i bussen og kører hjem med sen ankomst.

Pris pr. deltager for medlemmer eller personer fra dennes husstand kr. 1.400. Ikke-medlemmer kr. 1.500.

Dette dækker bus og hotel med stor buffet om aftenen samt morgenmad. Drikkevarer og øvrig forførelse på turen er for egen regning.

Nærmere program tilgår de tilmeldte.

Bindende tilmelding til sekretariatet på tlf. 75 67 33 77 eller mail info@safariklub.org snarest muligt og senest 25. marts. Men man er først endeligt tilmeldt, når indbetaling er registreret.

Obs. Der kan max. deltage 40 personer, men turen gennemføres kun, hvis der er minimum 30 deltagere.

norma

Jagtfeltskydning

Lørdag d. 7. maj
på Ulfborg Skyttecenter

Så er der igen lagt op til en sjov og lærerig dag på skydebanen sammen med gode jagtkammerater ved NSK's jagtfeltskydning i Ulfborg.

Vi har arrangeret en spændende og varieret skydning, hvor vægten er lagt på jagtrelevant træning af situationer du vil kunne komme ud for ved jagt i Danmark eller på dine jagtrejser i udlandet. Tag dine jagtkammerater med og få en god dag på skyttecentret.

Generel beskrivelse og formål

Feltskydningen har til formål at dygtiggøre riffelskytter i jagtrelevant skydning.

Skydningen er et arrangement med en god stemning, hvor det er muligt at få træning med sin jagtriffel sammen med andre jægere med samme interesse.

Der er ved skydningen lagt vægt på:

- At gøre situationerne på de enkelte standpladser så realistiske som muligt.
- At træne i brugen af relevante hjælpemidler.
- At lære at placere et godt dræbende skud (hjerter-/lungeskud) til forskellige vildtarter.

Skydningens indhold

Skydningen består af 7 standpladser. På de 6 standpladser er der skydning med egen riffel (i alt ca. 48 skud), på 1 stand-

plads er der skydning med lånt riffel (2 skud med cal. 458 win mag.)

Diverse standard information

Der vil være beskedne præmier til de tre bedst placerede. Derudover vil der blive trukket lod om et antal præmier. Lodtrækningen finder sted i forbindelse med præmieoverrækkelsen, og det er kun de deltagere, der er til stede ved præmieoverrækkelsen, der vil komme i betragtning ved lodtrækningen.

Evt. yderligere praktisk info

Der må ikke bruges rekyldæmper ved skydningen.

Der er skydetider fra kl. 8.48 til kl. 14.30 med 12 minutters interval.

Skydningen gennemføres i hold. Hvert hold består af indtil 5 deltagere. Tilmelder du ikke et helt hold, vil skydeudvalget forsøge at fylde holdene op,

således at tiden udnyttes bedst muligt. Ved tilmeldingen oplyses skydetiden, og I/du bedes være klar til at gå ud til banen 45 minutter før skydetid.

Skydningen er åben for alle, så har du et par jagtkammerater, der ikke er medlemmer af klubben, men som gerne vil være med, tilmelder du dem blot.

Tilmelding

Tilmelding fra tirsdag d. 22. marts, kl. 12.00 til Henning Post på telefon 20 29 07 77.

Pris

Medlemmer af NSK	150 kr.
Ikke-medlemmer	250 kr.
Betaling forud for skydningen	
– nærmere oplyses ved tilmelding.	☐

Vel mødt
Skydeudvalget

Skydninger i 2011

Den 15. – 17. april 2011

Safariskydning i Ulfborg

Se tilmeldingsprocedure i Trofæ februar 2011 og på hjemmesiden.

Den 30. april 2011

IHRSA feltskydning, Bloemfontein, Sydafrika

Se tilmeldingsprocedure i Trofæ februar 2011 og på hjemmesiden.

Den 7. maj 2011

Feltskydning i Ulfborg

Se tilmeldingsprocedure herover og på hjemmesiden.

Den 27. – 28. maj 2011

Pigeskydning i Ulfborg

Tilmeldingsprocedure fremgår af Trofæ april 2011.

Den 20. – 21. august 2011

Elgskydning i Ulfborg

Tilmeldingsprocedure fremgår af Trofæ maj 2011.

Se også www.safariklub.dk
– under Skydninger. ■

Trofæopmålingsprogram for NSK forår/sommer '11

Dato	Dag	Klokkeslet	Sted	I samarbejde med	Adresse	Tlf. nr.
04-03	Fredag	13.00 – 18.00	Ödåkra Sverige	Fleninge Jakt & Fritid	Magnerupsgård 26035 Ödåkrå	0046 42 20 24 00
05-03	Lørdag	10.00 – 15.00	Kristianstad Sverige	Jakt&Fritid Kristianstad	Nöbbelövs Byväg 6 291 91	0046 44 23 60 01
14-03	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24 Horsens	75 67 33 77
26-03	Lørdag	09.00 – 13.00	Ringsted	Hubertushuset	Roskildevej 239 Ringsted	57 61 13 60
15-04	Fredag	13.00 – 17.00	Ålborg	Ålborg jagt	Hobrovej 418 Ålborg	98 16 95 77
16-04	Lørdag	10.00 – 13.00	Hjørring	Brasholt jagt	Fuglsigvej 50 Hjørring	98 92 84 05
18-04	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24 Horsens	75 67 33 77
09-05	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24 Horsens	75 67 33 77
13-08	Lørdag	09.00 – 15.00	Ringsted	Hubertushuset	Roskildevej 239 Ringsted	57 61 13 60
15-08	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevej 24 Horsens	75 67 33 77

I 25 år

B & H Jagtrejser

v/Holger Olsgaard anbefaler!

Eks. Due jagt i England & Skotland fra 8.350 kr.

Bukkejagt i England & Skotland fra 10.850 kr.

Bæverjagt i Sverige fra 3.950 kr.

Due jagt i Sydafrika & Argentina fra 8.550 kr.

Sortbjørn i Canada Alberta & Newfoundland fra 20.990 kr.

Dåhjort/Sikahjort/Muntjak i England fra 9.990 kr.

Kronhjort i Skotland inkl. 2 hjorte fra 16.750 kr.

Bukkejagt i Polen 3 dage fra 3.470 kr.

Bukkejagt i Sverige inkl. 1 buk fra 4.950 kr

Meget mere på

www.jagt.nu

Tlf. 49 70 34 05

DAHLS TROFÆMONTERING

Åge Dahl Sørensen
Tinghøjvej 27, Vammen
DK-8820 Tjele
Tlf.: 86 69 07 77
Email: dahl-ahlstroem@mail.dk

Zoologisk konservator.
Specialist i storvildt med
mange års erfaring.
Kig forbi eller ring efter prisliste.

Polen Kør selv

Bukkejagt fra d. 11. maj:

3 dages bukkejagt
og ophold3.297 kr.
Buk fra449 kr.

Bustur: Fra d. 10. maj, 1. juni

og 27. juli: 3 dages bukkejagt,
ophold og bus4.796 kr.
Buk fra449 kr.

Kør selv: Brunstjagt i september:

4 dages hjortejagt
og ophold4.396 kr.
Hjort op til 4,99 kg8.299 kr.

Bustur: Fra den 13. september

4 dages hjortejagt
ophold og bus5.895 kr.
Hjort op til 4,99 kg8.299 kr.

RING EFTER VORES NYE KATALOG

NIKA

Ådumvej 6, 6870 Ølgod
tlf. 75 24 57 94, fax. 75 24 57 25
E-mail: nika@nikajagtrejser.dk
www.nikajagtrejser.dk

★ Jagtrejser ★ Eksport ★ Import

Game Stalker II

Innovation & funktionalitet

GAME STALKER II ANORAK el. JAKKE

Farve: 40-Innovation Camouflage, eller
378-Bark green

GAME STALKER II CAP

Farve: 40-Innovation Camouflage, eller
378-Bark green

GAME STALKER II HANSKER

Farve: 40-Innovation Camouflage, eller
378-Bark green

GAME STALKER II BUKSER

Farve: 40-Innovation Camouflage, eller
378-Bark green

Deerhunter[®]
OUTDOOR CLOTHING

Find sættet hos din lokale jagtbutik eller ring for at få oplyst nærmeste forhandler

Deerhunter • Tlf.: 7422 3520 • www.deerhunter.eu

NÅR SEKUNDER ER AFGØRENDE

Z6. OVERLEGEN PRÆCISION I DET AFGØRENDE ØJEBLIK

Perfekt til pürsch, anstand eller drivjagt. Gennem hele sæsonen vil Z6 være den perfekte ledsager. 6x zoom giver større synsfelt, større forstørrelse og større øjefastand. Vælg den model som passer bedst til dine behov.

Z6(i) 1-6x24	Den perfekte drivjagtskikkert
Z6i 1-6x24 EE	Den perfekte kikkert til store kalibre. Øjefastand på 120 mm
Z6(i) 1,7-10x42	Den perfekte kikkert til bevægelsesjagt samt pürsch
Z6(i) 2-12x50	Den perfekte allround kikkert
Z6(i) 2,5-15x44 P	Den perfekte kikkert til udenlandsjægeren
Z6(i) 2,5-15x56 P	Den perfekte kikkert til natjagt
Z6(i) 3-18x50 P	Den perfekte kikkert til lange skud
Z6(i) 5-30x50 P	Den perfekte kikkert til skud på stor afstand

SWAROVSKI
OPTIK

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

GUNTEX

Se hele kataloget på
www.guntex.dk

Føres i alle velassorterede
jagtbutikker

Strandbygaard.dk